

LATVIJAS REPUBLIKAS 12.SAEIMAS

Parlamentārās izmeklēšanas komisijas par valsts nozagšanas pazīmēm un pirmstiesas izmeklēšanas kvalitāti kriminālprocesā Nr.16870000911 sēdes

PROTOKOLS Nr.12

2017.gada 30.oktobrī

Rīgā, Jēkaba ielā 6/8, 207.telpā, Budžeta un finanšu (nodokļu) komisijas sēžu zālē

Sēde sākas plkst. 11.00, beidzas 13.27

Sēdi vada komisijas priekšsēdētāja **Inguna Sudraba**

Protokolē tehniskais sekretārs **Pauls Zeņķis**

Piedalās:

Komisijas sekretārs **Mārtiņš Šics**;

Komisijas locekļi:

Ritvars Jansons;

Andrejs Judins;

Ainārs Mežulis.

Latvijas Republikas Ģenerālprokuratūras Krimināltiesiskā departamenta Sevišķi svarīgu lietu izmeklēšanas nodaļas prokurors **Māris Leja**.

Ainārs Šlesers.

Zvērināts advokāts **Viktors Tihonovs**.

DARBA KĀRTĪBA:

1. Pirmstiesas kriminālprocesā Nr.16870000911 iesaistīto personu uzklauššana.

I.Sudraba atklāj sēdi ziņojot: “Šodien sēdes darba kārtībā ir pirmstiesas kriminālprocesā Nr.16870000911 iesaistīto personu uzklauššana. Šodien no komisijas locekļiem klāt nebūs Igors Pimenovs, jo viņš atrodas komandējumā. Visi pārējie piedalās komisijas sēdē. Un mēs esam aicinājuši uz komisijas šodienas sēdi Aināru Šleseru, viņš piedalās kopā ar advokātu Viktoru Tihonovu. Saskaņā ar Parlamentārās izmeklēšanas komisiju likumu parlamentārās izmeklēšanas komisija savā darbā vadās pēc Satversmes, Saeimas kārtības ruļļa un šā likuma, un citiem likumiem. Parlamentārās izmeklēšanas komisijai ir tiesības uzaicināt uz savām sēdēm jebkuru personu un uzklaušīt tās paskaidrojumus, savukārt personai ir tiesības atteikties sniegt

paskaidrojumus par sevi un saviem ģimenes locekļiem. Lūdzu, Aināram Šleseram vārds!”

A.Šlesers: “Labrīt, godājamie klātesošie, komisijas priekšsēdētāja, komisijas locekļi, masu mediju pārstāvji! Man ir gandarījums, ka esmu uzaicināts uz šo komisijas sēdi, jo, kā masu mediji noteikti atceras, 2015.gadā, kad es pēdējo reizi rīkoju preses konferenci saistībā ar šo lietu, es arī aicināju Saeimas deputātus izveidot parlamentārās izmeklēšanas komisiju ar mērķi saprast, kas ir noticis 2011.gadā, kāpēc tika atlaists parlaments, un, protams, izdarīt visu nepieciešamo, lai parlamenta atlaišana nākotnē vairs nenotiktu, ņemot vērā to, ka lieta, kura it kā ir bijusi par pamatu parlamenta atlaišanai, ir bijusi skaidri definēta, ka ir notikuši iespējami likuma pārkāpumi, kuri ir jāizmeklē. Un, kā jūs atceraties, 2011.gada maijā, pirms vairāk nekā sešarpus gadiem, notika vērienīgākās kratīšanas Latvijas vēsturē. Tas nebija manai ģimenei varbūt tas piemērotākais laiks, ņemot vērā īpašos ģimenes apstākļus, bet nu tā tas viss sanāca. Es gribu atgādināt, ka tad, kad uz Saeimu tika nosūtītas vēstules par to, lai Saeima ļautu veikt kratīšanu manā dzīvesvietā, tad mans advokāts arī bija Viktors Tihonovs. Un tad, kad notika komisijas sēde, kas izvērtēja šos dokumentus, radās arī jautājumi par to, kāpēc šie dokumenti sagatavoti šādi. Izskatījās, ka tas notiek lielā steigā. Un galarezultātā nācās prokuratūrai arī sūtīt vēl vienu papīru – ja es nemaldos, ģenerālprokurors sūtīja kaut kādus paskaidrojumus vai kaut kādu jaunu lēmumu. Bet galarezultātā mana pozīcija bija ārkārtīgi skaidra – ka ir priekšvēlēšanu laiks, notiek procesi, kas saistīti ar Valsts prezidenta Zatlera pārvēlēšanu vai nepārvēlēšanu, un līdz ar to daudz kas ir politizēts. Uz to brīdi, protams, pozīcija bija ārkārtīgi skaidra – ka tiesībsargājošām iestādēm – KNAB, prokuratūrai un citām – ir tiesības veikt pārbaudes, procesuālas darbības, un līdz ar to tam jārit savā gaitā. Bet nu tā ir sanācis, ka Saeimas deputātiem, kuri saņēma vēstuli par kriminālprocesa uzsākšanu, par kuru šodien būs runa, nācās lemt – ļaut vai neļaut veikt šo kratīšanu. Un es šajā balsojumā nepiedalījos. Vēlos to atgādināt. Bet, kā mēs zinām, burtiski vienlaicīgi notika KNAB tā laika priekšnieka vietas izpildītājas preses konference, kurā Juta Strīķe skaidri pateica, ka ir notikuši lieli noziegumi un ka viņiem pierādījumu būs ļoti daudz, un ka līdz ar to būs notiesājoši spriedumi. Bija apgalvojumi. Principā tiesa jau notika publiski, pirms notika kaut kāda lietas izskatīšana, izvērtēšana un tā tālāk, un tā joprojām. Viss notika lielā steigā. Ko es vēlos teikt? Ir pagājuši sešarpus gadi. Tagad ir kārtējās vēlēšanas nākamgad, priekšvēlēšanu laiks. Un es esmu arī skaidri definējis, ka es esmu aizgājis no politikas, man nav plānu atgriezties politikā. Bet izskatās, ka šis jautājums joprojām ir aktuāls, atkal ir izveidojušies jauni politiskie spēki. Uzrunājot jūs gan kā komisijas pārstāvjus, gan arī kā politisko partiju pārstāvjus, es vēlos teikt, ka parlamentārā valstī likumdošana atļauj veikt dažādus procesus, kas nav pretrunā ar likumu. Un šinī gadījumā jāteic, ka viss tas, kas bija saistīts ar Saeimas atlaišanu, it kā notika likumīgi. Tikai ir viena lieta: visi tie apgalvojumi, kas nāca no tā laika KNAB vadības jeb vadītāja vietas izpildītājas, kaut kā nav apstiprinājušies. Es teicu, ka tas, ko es esmu deklarējis savā valsts amatpersonas deklarācijā, – tās ir patiesas ziņas (varbūt ir bijušas kādas tehniskas kļūdas, kas nav tik nozīmīgas, ja es esmu kaut kur pieļāvis kļūdu, bet apzināti

nepareiza informācija nav bijusi sniegta) un ka es neesmu pārkāpis nekādus likumus un par to man ir pārliecība. Kāds ir rezultāts? Rezultāts ir tāds, ka ir beigušās visas šīs izmeklēšanas, prokuratūra 2015.gadā izbeidza vienā daļā šo krimināllietu – tajā, kas bija saistīta ar tā saucamo “Mediju namu”, par kuru es šodien arī gribētu nedaudz parunāt. Un pēc kāda laika, kad tika nosūtīts atpakaļ Korupcijas novēršanas un apkarošanas birojam izvērtēt visu pārējo informāciju, tad pēc kāda laika prokuratūra lietu izbeidza pilnībā. Gribu pasvītrot sekojošo. Šajā izbeigšanā (es domāju, ka Lejas kungs šodien droši vien arī runās) nav runa par kaut kādu noilgumu. Nav nekāda noilguma! Runa ir par to, ka nav apstiprinājusies neviena epizode no tā, kas tika iesniegts Saeimai 2011.gadā. Un, ja es apskatu šo dokumentu, kas ir jūsu rīcībā, tad principā interesantākais ir tas, ka to apgalvojumu ir bijis tik daudz, Jutas Strīķes apgalvojumi publiskajā telpā preses konferencē ir bijuši tik viennozīmīgi, ka principā tiesa bija jau notikusi. Šodien mēs redzam to, ka... vai tas ir pārpratums vai KNAB slikti strādāja, vai prokuratūra slikti strādāja, bet neviens nav notiesāts, nekas nav atrasts un mēs it kā dzīvojam tālāk. Tikai ir viena lieta, godājāmie! Izmeklēšana droši vien var notikt bieži, un arī turpmāk noteikti notiks dažādas izmeklēšanas saistībā ar Saeimas deputātiem un ministriem. Bet tikai viena lieta: ir atlaists parlaments. Un jautājums: kāpēc ir atlaists parlaments? Kas bija tajā ieinteresēts? Un tā tālāk, un tā joprojām. Un es gribu teikt to, ka, protams, juridiski nevienu pie atbildības saukt nevar, bet mēs zinām to, ka ieinteresētā persona bija Valdis Zatlers, kurš zināja manu nostāju, kuru es viņam arī oficiāli paudu, – ka es viņu neatbalstīšu pārvēlēšanā. Tiek runāts par visādām iespējamām sarunām. Neesmu dzirdējis publiski, ka būtu parādījušās tās sarunas, kuras ir notikušas starp mani un Valdi Zatleru tad, kad viņš man zvanīja (un tas noteikti ir ierakstīts, to visu jūs varētu pārbaudīt), – viņš zvanīja un lūdzās, lai es viņu atbalstu. Un es viņam izvirzīju vienu skaidru politisku nosacījumu, pie kura viņš tiks pārvēlēts, un tas noteikti... varbūt komisijas rīcībā šī informācija ir. Bet tanī brīdī, kad viņš saprata, ka netiks pārvēlēts, nu, tad notika politisks process, kura rezultāts bija tas, ka notika Saeimas atļaušana. Protams, balsoja Latvijas sabiedrība, iedzīvotāji. Bet ir tikai viena lieta – tajā laikā tas viss bija tādā apgalvojuma formā: ir noticis tas, ir notikusi valsts nozagšana un tā tālāk, un tā joprojām. Diemžēl nekas nav apstiprinājies. Un pats interesantākais: man ir grūti saprast, kā tur tagad partija VIENOTĪBA ir uzbūvēta, tur pašreiz ir izveidojušās daudzas citas partijas, bet ir skaidrs – un visiem ir jāatceras šodien! –, ka tajā laikā, kad Juta Strīķe netika apstiprināta Saeimā ar balsu vairākumu kā KNAB vadītāja, tad tā laika VIENOTĪBAS vadītājs Einars Repše viņu ielika KNAB caur sētas durvīm. Viņš ielika viņu par vietnieci, bet vienlaikus viņa vienmēr izšķirīgos brīžos bija vietas izpildītāja, un viņa visu šo procesu vadīja. Un pašreiz visas kārtis ir atklātas. Mēs redzam to, ka Juta Strīķe ir oficiāli kļuvusi par politiķi. Iepriekš viņa ir bijusi aizkulisēs – tā kā VIENOTĪBAS represīvais orgāns –, turpretim tagad viņa ir oficiāla politiķe, viņa gatavojas vēlēšanām. Un, kā saka, viņa kopā ar savu kolēģi Jurašu būs tie, kas tagad cīņu pret oligarhiem izmantos kā karogu – un tā tālāk, un tā joprojām. Tas, ko es vēlos teikt, – ka es esmu prom no politikas kopš 2011.gada un man nav plānu, kā saka, atgriezties. Viss! Protams, ja kāds jebkurā gadījumā uzskata, ka Šlesers ir tik atpazīstams un interesants personāžs, pret kuru joprojām vajag publiski cīnīties, tad,

man šķiet, tas būtu, kā saka, nu, principā katram politiķim jāizvērtē individuāli. Bet tas, ko es vēlos teikt, – ka visā šajā fonā, ņemot vērā, ka ir pagājis tik daudz gadu, man tiešām bija vēlme runāties ar parlamentārās izmeklēšanas komisiju – paldies, ka mani arī jūs uzaicinājāt! Es vēlos izmantot šo iespēju un arī presei izklāstīt dažas lietas, kur skaidri parādās atsevišķu cilvēku meli. Teiksim tā: es šos piecus gadus, nu, tagad ir sešarpus, bet man jau grūti saprast, kad ir sācies tas process, kad man nācās iet uz KNAB un liecināt par daudzām lietām. Es nerunāju par to laiku, kad ir noklausītas sarunas – gan publiskās, gan privātās, gan telefonsarunas, gan daudz kas cits. Protams, dzīve tādos apstākļos, kad tu vienmēr tiek noklausīts, tu vienmēr domā, ko tu runā, ar ko tu runā, kur tu runā, kāpēc tu runā. Un, protams, starp informāciju, kā saka, ko es esmu sniedzis, tikai es vienīgais zinu, ko es esmu teicis, kas atbilst patiesībai, ja tās ir privātās sarunas, un kas ir tas, kas neatbilst patiesībai. Jo privātās sarunās katrs cilvēks uzņemas atbildību par to, ko viņš saka. Tas, kas attiecas uz privātām sarunām. Tas, kas attiecas uz faktiem par to, kāpēc lieta izgāzusies, jo es sapratu, ka galvenais komisijas uzdevums būtu noskaidrot, kāpēc šī lieta izgāzusies. Tad es vēlos arī teikt to, ka, skatoties atsevišķas pārraides, man bija liels pārsteigums, ka KNAB pārstāvji – šajā gadījumā bija tieši Juta Strīķe un tieši Juraša kungs kā divi pašreiz partijas vadītāji – metās virsū prokuratūrai un sāka apvainot prokuratūru, ka prokuratūra esot strādājusi slikti. Tas bija pirmais, kas mani pārsteidza. Tālāk, kad runāja par sarunām, ja es nemaldos, Lejas kungs arī vienā no televīzijas pārraidēm teica, ka sarunas ir bijušas dažādas, tikai tās ir selektīvas. Nav tā, ka viss, kā saka, rindas kārtībā ir paņemts. Kā es teicu – nav Zatlera sarunu, nav sarunu, kurās es esmu runājis ar daudziem VIENOTĪBAS politiķiem tai skaitā, nav sarunu, kurās es esmu ar Nacionālās apvienības politiķiem runājis, ar daudziem citiem. Jūs saprotat, ka daudzu gadu garumā, ja cilvēks teorētiski guļ sešas, septiņas vai astoņas stundas, tad visu pārējo laiku viņš ar kādu komunicē. Saprotat, cik daudz var sarunāt. Un tagad ir paņemtas atsevišķas sarunas, kuras ir jāpārbauda. Un tas, ko es vēlos teikt, – Apstiprinājies ir tas, ka, veicot pārbaudi, neviens no faktiem neguva apstiprinājumu. Neviens! Un šajā gadījumā, ja es nemaldos, izmeklēšana notika gan Latvijā, gan ārpus Latvijas dažādās pasaules valstīs, tika sūtīti pieprasījumi, tika saņemtas kaut kādas atbildes un tā tālāk, un tā tālāk. Nekur KNAB nesaņēma kādu apstiprinošu informāciju, kas kaut kādā veidā apliecinātu to, par ko bija runa 2011.gadā. Tas ir pirmais. Un līdz ar to šajās lietās nav noilguma, bet ir fakts, ka noziedzīga rīcība nekur nav apstiprinājusies. Tas ir viens. Patīk kādam vai ne, protams, maniem politiskajiem konkurentiem noteikti nepatīk. Tas ir apmēram tā kā kazino: ir liels galds, rulete, Juta Strīķe nosēj visu galdu ar visiem iespējamajiem, kā saka, kauliņiem cerībā, ka gan jau vismaz viens paveiksies, vismaz viens kauliņš nokritīs uz pareizā cipara un būs notiesājošs spriedums. Šodien, kad mēs skatāmies, neviens kaut kā nav nokritis ne uz viena cipara. Kāpēc? Tāpēc, ka šādi fakti neapstiprinājās. Tas ir punkts viens. Tas, kas attiecas uz darbību no KNAB puses. Pēc tam... kas mani pārsteidza vēl vairāk, ka Juta Strīķe un Jurašs kā divi galvenie personāži sāka apvainot savus kolēģus. Es gribu teikt, ka es nedalu šodien KNAB darbiniekus labajos, sliktajos. Viņi sāka apvainot. Un tad izskanēja sekojošais – ka viens no vainīgajiem, kas izbeidza šo lietu, ir Streļčenoks. Godājamie klātesošie! Es vēlos šodien

paskaidrot jums sekojošo. Ar Streļčenoka kungu es esmu dzīvē ticis vienu reizi – tad, kad es esmu bijis persona, pret kuru ir uzsākts process. Tad, kad es griezos pie viņa ar konkrētiem jautājumiem, kas bija noformulēti vēstulē, kura KNAB ir reģistrēta. Šī saruna noteikti ir arī ierakstīta. Un tā saruna notika vienas 10–15 minūtes. Vienu reizi dzīvē es esmu viņu redzējis. Publiski es esmu dzirdējis to, ka Streļčenoks šo lietu ir izbeidzis, ka vajag ierosināt lietu pret tiem cilvēkiem, kuri šo lietu ir izbeiguši, nozūmējuši. Un šeit es vēlos viest skaidrību. Un mans advokāts Viktors Tihonovs izdalīs jums papīrus, lai visiem būtu skaidrība. Tātad manā rīcībā ir divi dokumenti. Viens ir datēts ar 2011.gada 25.maiju, un tas ir Korupcijas novēršanas un apkarošanas biroja dokuments, kas ir attiecīgi nosūtīts Saeimai saistībā ar, kā saka, vēlmi veikt kratīšanu manā dzīvesvietā. Šo dokumentu ir parakstījusi izmeklētāja Kivleniece, tā, kas ir bijusi Jutas Strīķes labā roka. Un viņa to parakstīja 2011.gadā 25.maijā. Un tad manā rīcībā ir vēl viens dokuments, kas ir datēts ar 2016.gada 12.decembri. Tātad ir pagājuši jau vairāk nekā pieci gadi, un es saņemu dokumentu. Tātad ir rakstīts: “Informēju, ka 2016.gada 12.decembrī, pamatojoties uz Kriminālprocesa likuma 377.panta 1. un 2.punktu, 392.panta otro daļu un 392.¹ panta pirmo, otro, trešo, ceturto, piekto un sesto daļu, tika pieņemts lēmums par kriminālprocesa Nr.16870000911 izbeigšanu. Vienlaicīgi paziņoju, ka saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 392.¹ panta piekto daļu desmit dienu laikā no lēmuma saņemšanas dienas jums ir tiesības iepazīties ar krimināllietas materiāliem. Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 337.panta otrās daļas 3.punktu lēmumu var pārsūdzēt desmit dienu laikā no lēmuma kopijas vai paziņojuma par pieņemto lēmumu saņemšanas dienas, iesniedzot sūdzību Ģenerālprokuratūras Sevišķi svarīgu lietu izmeklēšanas nodaļas virsprokuroram Adleram.” Un tad ir pielikums. Šo dokumentu parakstījusi izmeklēšanas nodaļas vadītāja Kivleniece. Šeit nav nekāda Streļčenoka paraksta. Godājami kolēģi! Tie meli, kas ir tirāžēti, ka Streļčenoks ir izbeidzis lietu. Es nezinu, kā tur tā hierarhija darbojas, droši vien Lejas kungs zina labāk, bet šo lietu izbeidza izmeklētāja Kivleniece. To nav izbeidzis pat Leja. Leja izbeidza tikai vienu daļu, ja es nemaldos, un par to es arī gribu nedaudz parunāt. Bet to izbeidza Kivleniece. Tātad tā nav kaut kāda manis izdomāta informācija, tie nav kaut kādi citi ļaunie spēki, kas iegāja KNAB un tur kaut ko sliktu izdarīja. Tātad principā Kivleniecei ir jābūt tam cilvēkam, kas spēj atbildēt uz visiem jautājumiem, kāpēc es šādu vēstuli saņemu. Tālāk tas, ko es vēlos vēlreiz pateikt attiecībā uz vienu pamatlietu, ko man arī advokāts 2011.gadā teica: tiesas lēmums par to, ka ir jāļauj veikt kratīšanu manā dzīvesvietā, pirmkārt, tika bāzēts uz to, par ko tika runāts visvairāk, – it kā kaut kādām iespējamām nelikumībām, kur Aivars Lembergs, būdams Latvijas Tranzīta biznesa asociācijas vadītājs, Ventpils domes priekšsēdētājs, it kā pieprasa kādus labumus par labu “Mediju namam” ar mērķi atbalstīt Amerika ievēlēšanu Rīgas brīvostas priekšsēdētāja vietā. Kā jūs zināt, es piedalījos tajā gadā vēlēšanās, mani ievēlēja Saeimā, līdz ar to 30 dienu laikā man bija jāatstāj šis amats un vietā jānāk kādam citam pārstāvim, kas vadīs Rīgas brīvostu. Kāpēc es gribu pasvītrot tieši šo konkrēto notikumu? Tāpēc, ka šī bija tā epizode, par kuru tika runāts visvairāk. Bet pats interesantākais saistībā ar šo epizodi bija tas, ka šī Amerika ievēlēšana, pārvēlēšana, Lejas kungs neļaus man, kā saka, kļūdīties, notika 2010.gada kaut kādā oktobrī, tas ir,

laikā, kad jaunais parlaments, Saeima, sāk strādāt. Un svarīgākais, ko es vēlos pasvītrot, kāpēc, ja notika kādas nelikumības saistībā ar šo epizodi, netika ierosināta kriminālieta uzreiz un kāpēc nenotika procesuālās darbības, kāpēc tas viss bija jāatliek uz vēlāku laiku? Kāpēc notika novilcināšana un tā tālāk? Tāpēc, ka šajā lietā nav tādas sarunas starp Ameriku, Lembergu un Šleseru. Tādas nav, kas ir saistītas ar Amerikas ievēlēšanu. Gribu precizēt. Viena saruna mūsu starpā ir bijusi, bet tā saruna, kā to zina Lejas kungs, ir notikusi pēc Amerikas ievēlēšanas. Tā ir tā lielākā lieta. Ameriks ir ievēlēts amatā, un tad jau ar jaunievēlēto Rīgas brīvostas valdes priekšsēdētāju, Latvijas Tranzīta biznesa asociācijas vadītāju un mani kā bijušo brīvostas vadītāju notika saruna. Tā saruna notika pēc ievēlēšanas, bet dokumentā parādās, ka Lembergs, Šlesers un Ameriks runā par kaut kādiem labumiem un līdz ar to notiek koruptīva rīcība ar mērķi ievēlēt Ameriku. Un šeit attiecīgi mēs varam šodien apstiprināt – tie ir bijuši meli, tā ir bijusi apzināta provokācija, jo sarunās jau neviens nesaka, kurā gadā mēs tiekamies, cik mēs tiekamies, kādos apstākļos un tā tālāk. Tātad saruna, kura tika izmantota ar mērķi atlaist Saeimu, diskreditēt visus, kā saka, it kā iesaistītos cilvēkus, ir notikusi pēc tam, kad Ameriks jau bija ievēlēts. Tad kā ir iespējams Latvijas Tranzīta biznesa asociācijas vadītājam lūgt kādu labumu par to, lai ievēlētu Ameriku, un tikai tāpēc arī prokuratūra izbeidza. Tur nav nekāda noslēpuma. Šī saruna nav notikusi pirms Amerikas ievēlēšanas. Es vienkārši gribu parādīt, cik viegli ir iespējams manipulēt ar konkrētām lietām un faktiem tikai tad, kad tie nav zināmi simtprocentīgi. Un tāpēc es saprotu, ka prokuratūra ir teikusi ļoti piesardzīgi, ka ir bijušas dažādas sarunas, bet tās ir selektīvas un ļoti grūti saprast, ko vienā vai otrā sarunā cilvēks saka: vai viņš runā patiesību, vai viņš blefo vai stāsta anekdoti. Un līdz ar to es vēlos teikt, runāt par manām sarunām, kā es saku, runāsim par tām sarunām, kas bija saistītas ar Zatlera lēmumu, ar manām sarunām, ko viņš lūdza man. Viņš lūdzās, lai es palīdzu viņu pārvēlēt, un pēc kaut kādām dažām dienām viņš ir kļuvis par lielāko cīnītāju pret jaunumu Latvijas Saeimā. Ja viņš tiktu pārvēlēts, nekādas Saeimas atlaišanas nebūtu bijis. Bet tieši tas bija tas, kas tika izmantots. Zatlers netika pārvēlēts, un līdz ar to viņš kļuva par sabiedroto tiem, kuri vēlējās izmainīt politisko situāciju. Un, jāsaka, rezultāts jau ir sasniegts. Saeimā vairākas partijas nav pārvēlētas, es esmu prom no politikas jau sešarpus gadus, bet problēma jau, ja viss grozītos ap mani personīgi, kā te viens deputāts saka, tās būtu pupu mizas. Bet problēma ir tāda, ka tajā Saeimā, kas tika atlaista, strādāja daudzi deputāti, kas nebija vēl gadu nostrādājuši, piemēram, Dace Reinika un citi, viņi tika atlaisti un netika pārvēlēti. Bet uz to brīdi izskanēja, ka viss visiem ir skaidrs. Tā kā, godājamie komisijas locekļi, komisijas vadītāji! Tas ir tāds mans ievads par to, kas ir noticis, kā es uz to skatos. Esmu gatavs atbildēt arī uz jūsu jautājumiem, ja tādi būs.”

I.Sudraba: “Paldies par ievadu. Tad mēs varam pāriet pie jautājumiem. Es varbūt sākšu ar pāris jautājumiem no savas puses. Un arī sakiet, cik tālu ir iespējams atbildēt atklātā sēdē un vai ir nepieciešama kādā brīdī slēgta sēde. Bet komisijai ir vairāki uzdevumi. Viens no tiem uzdevumiem ir vērtēt arī esošo informāciju šajā lietā saistībā ar iespējamo valsts nozagšanu. Labāk gribas lietot vārdus “valsts sagrābšana”. Un es vēlos runāt par jautājumu, kas ir saistīts ar uzturēšanās atļaujām. Un arī noteikti lietas

ir vieglāk izvērtēt, jau laikam ejot uz priekšu, var redzēt, ka tas mērķis, kas publiski tiek pausts – atbalstīt Latvijas ekonomiku, piesaistīt līdzekļus –, tam līdzās iet arī personīgs mērķis – attīstīt konkrētus biznesa projektus saistībā ar to, kur šīs uzturēšanās atļaujas ļautu šo biznesu attīstīt. Mans jautājums ir par to. Kā jūs vērtējat tos patiesos motīvus uzturēšanās atļauju jautājuma politiskai virzībai un arī par tālākajiem plāniem? Protams, mēs fiziski redzam, ka tie plāni, kas tur bija saistīti ar Zaķusalas attīstīšanu, vēl kaut kādiem nekustamā īpašuma projektiem, arī nav realizējušies. Bet patiesie motīvi ir realitāte.”

A.Šlesers: “Godājamā Sudrabas kundze! Man ir tāds retorisks jautājums: tad, kad Saeimas deputāti lemj par pensijas palielināšanu, par vidējās algas palielināšanu, daudz ko citu, vai tas ietekmēs kaut kādā veidā deputātus vai neietekmēs? Tas ir tāds retorisks jautājums, uz kuru jūs varat pat neatbildēt. Kas attiecas uz manu pozīciju saistībā ar uzturēšanās atļaujām, tad es šodien vēlos apliecināt, ka es esmu bijis tas cilvēks, kurš iniciēja šo konkrēto programmu. Tajā laikā, kad Latvija nokļuva ļoti sarežģītā situācijā pēc 2008., 2009.gada pasaules finanšu krīzes, tad, kad būvniecības sektorā bija kritums vairāk nekā 60 procenti, ja es nemaldos, un cilvēki brauca prom no mūsu valsts, tajā brīdī, kad bija nepieciešams piesaistīt investīcijas, es biju tas, kurš gāja un pārliecināja Saeimas deputātus par šādas programmas nepieciešamību. Jautājums – kāpēc es to darīju? Tāpēc, ka šādas programmas eksistē visās valstīs. Pirmkārt, mūsu galvenajā politiskajā partnerī – Amerikas Savienotajās Valstīs, kur ir iespējams, veicot zināmas investīcijas, saņemt uzturēšanās atļauju. Tālāk Lielbritānija ir viena no lielākajām valstīm, kas piešķir uzturēšanās atļaujas un pasēs tiem, kuri veic zināmas investīcijas. Šveice, Kipra, Malta un tā tālāk, un tā joprojām. Kad šī programma tika ieviesta, pateicoties šai programmai, pēc oficiālās un neoficiālās informācijas, kopīgās investīcijas Latvijas ekonomikā reģistrētā veidā bija apmēram pusotrs miljards to vairāku gadu garumā, un kopā vairāk nekā trīs miljardi ienāca ekonomikā. Būvnieki dabūja darbu, pakalpojumu sektorā strādājošie un tā tālāk, un tā joprojām. Un es par šo programmu nekur nekurējos publiski runāt. Vēl vairāk! Ejot uz katrām vēlēšanām, kas ir bijušas veiksmīgas vai neveiksmīgas, tas šodien nav tik būtiski, es nācu ar uzstādījumu, ka šī programma ir jāatbalsta. Un mēs redzam, ka tagad diemžēl ir notikušas izmaiņas likumdošanā. Šī programma ir kļuvusi neinteresanta, un investīcijas principā ir apstājušās, tās ir aizgājušas uz citām valstīm. Es uzskatu, tā bija liela kļūda – šo programmu kaut kā tādā veidā izmainīt. Es domāju, ka tā deva daudz mūsu, kā saka, tautsaimniecībai. Kas attiecas uz mani, tad es to esmu publiski atbalstījis, un man kā deputātam ir tiesības, kā teikt, paust savu viedokli, un tas bija atklāti pirms vēlēšanām, tas bija ierakstīts programmā, un mēs pamatojām pat ar cipariem, cik daudz darbavietu var tikt radīts, un viss. Man bija personiskās intereses, lai Latvijas ekonomikā ienāk nauda, jā, lai ienāk investīcijas, lai cilvēkiem ir darbs šeit, lai cilvēkiem nav jābrauc uz Lielbritāniju, Īriju, Norvēģiju, Vāciju strādāt. Un es arī šodien aicinu deputātus padomāt varbūt par tām kļūdām, kuras ir bijušas, šo programmu, kā saka, grozot, varbūt ir vērts to pagrozīt atpakaļ, lai tomēr investīciju ir vairāk, jo diemžēl šodien mēs redzam: demogrāfijā ir problēmas, cilvēkiem, kas ir aizbraukuši, bērni

dzimst ārzemēs. Šis ir politisks jautājums. Kā es saku, es šodien politiski to nevaru ietekmēt, es varu tikai publiski atklāti runāt par to, ka es uzskatu, ka šī programma, tāda, kāda ir Amerikas Savienotajās Valstīs un citās lielajās demokrātijās, nes tomēr labumu. Un mēs neredzam šodien nevienu piemēru, kur kaut kādā veidā caur šo programmu Latvijā būtu ienākuši kaut kādi pilsoņi, kuriem rodas problēmas. Jo drošības dienestiem, pirms piešķirt uzturēšanās atļauju kādam no investoriem, vispirms ir jāizvērtē konkrētā investora personība. Tā ka jautājums par to, ko tas devis vai nav devis, es domāju, ka ar cipariem šis fakts ir acīm redzams. Tas Latvijas ekonomikai ir devis daudz labumu. Un otrs variants. Ja šī programma darbotos, es domāju, ka daudzi simti, tūkstoši Latvijas iedzīvotāju būtu guvuši no tā labumu. Viss! Kādā veidā labumu? Attīstot, būvējot, strādājot. Kas tur noziedzīgs, ja kāds grib attīstīt? Es domāju, ka ir svarīgi, lai cilvēki, deputāti pēc iespējas vairāk dotu tādus likumus, kas ģenerē ekonomisko attīstību, nevis to bremzē. Ja šis likums un norma ir nepareiza, dodiet citu! Dodiet labāku! Bet nesakiet, ka šis ir slikts, vienlaikus nepiedāvājot neko vietā. Viss!”

I.Sudraba vaicā: “Vēl viens jautājums ir par Rīgas brīvostu, par Rīgas tirdzniecības ostu un par lēmumiem, ko jūs, gan esot brīvostas valdē, gan arī, nu, citos politiskos amatos atbalstot, Jaunrīgas attīstības uzņēmumam, *Eurolines*, *Riga Fertilizer terminal* tādus stimulējošus, pozitīvus vai šos biznesus atbalstošus lēmumus esat pieņēmis? Un pēc tam vienā mirklī, ļoti ātri arī kļūvāt par Rīgas tirdzniecības ostas daļēju īpašnieku. Kā jūs varat to izskaidrot?”

A.Šlesers skaidro: “Paldies, Sudrabas kundze! Šajā jautājumā es gribu viest skaidrību. Es domāju, ka žurnālistus, masu medijus tas arī interesē. Tātad tas, kas attiecas uz pašu kriminālprocesu, tas, kas ir bijis piecu gadu garumā, es esmu konsultējis savu advokātu, mums nav jāiet detaļās, jo ir bijušas daudzu gadu garumā tik daudzas pratināšanas, intervijas un tā tālāk, tā joprojām. Es jums atbildēšu pēc būtības. Kivlenieces kundze ir tā, kura jums spēs atbildēt detalizēti uz katru jautājumu. Kas attiecas uz šo pārbaudi, kura notika daudzu gadu garumā, tad šī pārbaude apliecināja to, ka manā deklarācijā nav bijušas kļūdas attiecībā uz kaut kādiem uzņēmumiem, par kuriem šodien ir runa. Tātad kļūdu nav bijis. Es neesmu bijis ne patiesais labuma guvējs, ne īpašnieks. To, ka es esmu gribējis investēt dažādos projektos, es šodien varu apliecināt. To es arī teicu 2011.gadā. Un es tad, kad šis process gāja, sapratu, ka šis process būs ļoti garš. Es griezos KNAB, un tā bija tā vienīgā reize, kad es griezos pie Streļčenoka kunga ar rakstisku vēstuli, ar lūgumu sniegt man atbildi – vai es drīkstu veikt investīcijas daudzos uzņēmumos, kas ir saistīti ar Rīgas brīvostu? Vai es drīkstu? Vai man ir kādi ierobežojumi? Un es saņēmu rakstisku atbildi, ka man tādu ierobežojumu nav. Vienīgie ierobežojumi, kas bija, bija jau pagājuši. Tie bija laikam divi gadi, kopš cilvēks ieņem kādu amatu, viņš nevar veikt investīcijas. Bet tad, kad ir pagājuši divi gadi, viņam ir tiesības veikt investīcijas. Un šodien es vēlos pateikt, ka KNAB un citām drošības struktūrām ir informācija par to, kādā veidā es esmu kļuvis par dažu uzņēmumu īpašnieku. Kādus uzņēmumus vai daļas uzņēmumos es iegādājos 2015.gadā. Dažas investīcijas es esmu veicis pagājušogad. Šī informācija principā ir publiski pieejama –

ir Uzņēmumu reģistrs. Var redzēt, kāds uzņēmums veic kādas investīcijas. Var apskatīties, kādi apgrūtinājumi ir šajos darbos. Tas, ka šīs akcijas, kuras šodien pieder manai ģimenei, kā saka, daļēji piederošā uzņēmumā, ir apķīlātas. Ir informācija, cik daudz naudas es esmu ieguldījis pats, cik daudz es esmu ņēmis kredītus. Protams, ir arī sensitīva informācija, bet šodien es esmu gatavs arī padalīties ar to nedaudz, kas nav publiski pieejams, – cik lielas privātās garantijas es esmu sniedzis, veicot šīs investīcijas, – lai visiem būtu skaidrs. Runa ir par ļoti lielām naudām, kuras mēs esam maksājuši veicot šīs investīcijas. Un runa nav ne par 10, ne 20, ne 30 miljoniem, runa ir par krietni lielākām summām, kuras mēs esam investējuši. Un šodien ir lieli kredīti, kuri ir jāmaksā regulāri, jā, gan pamatsumma, gan procentsumma. Mēs to maksājam. Un tas viss ir pieejams tiem, kas ir veikuši pārbaudes. Bet ir divas lietas. Nodalīsim. Vai Aināram Šleseram kaut kas ir piederējis līdz 2011. gadam, par ko vispār bija sāka izmeklēšana? Otrs ir: vai Ainārs Šlesers drīkst veikt investīcijas? Šodien es vēlos pateikt, ka tie biznesa projekti, kuros esmu iesaistīts, nav saistīti tikai ar Rīgas brīvostu. Es strādāju pie daudziem projektiem ar Ķīnu. Regulāri braucu uz Ķīnu, regulāri braucu uz Indiju, regulāri braucu uz arābu valstīm, braucu uz Krieviju. Un vēl vairāk – tas, ko es gribu pateikt, tā ažiotaža, kas tika sacelta ap manu vizīti Apvienotajos Arābu Emirātos kā piemērs tam, tas ir absurds. Es kā viens no 65 uzņēmējiem piedalījos oficiālajā delegācijā no Latvijas Investīciju un attīstības aģentūras. Un pēc tam tukšā vietā, paņemot vienu no 65 uzņēmējiem, kurš piedalījies kādās vakariņās kopā ar prezidentu Vējoni, kurš tika nolikts neērtā situācijā, jo jautājums tika pagriezts: “Kā tad jūs tur ar Šleseru pie viena galda sēžat?” Bet viņš ir sēdējis ar visiem uzņēmējiem, ar visiem 65! Ja mēs runājam par bildēm, jūs apskatieties – tur lielākā daļa uzņēmēju bildējās. Tā vienīgā problēma ir, ka viens no cilvēkiem, kas bija pie galda, šo bildi ielika sociālajos tīklos un to notirāzēja, bet tādu bilžu ir ļoti daudz. Es vēlos šodien arī masu medijiem pateikt: man kā Latvijas iedzīvotājam, pilsonim, kā privātpersonai, kas nav amatpersona, ir plāni attīstīt dažādus projektus, un, ja man būs vēlme un iespēja piedalīties kādā prezidenta vizītē, premjera vizītē vai kāda ministra vizītē, es to darīšu, jo Latvijas Investīciju un attīstības aģentūra aicina pieteikties visus uzņēmējus, kuri vēlas sadarboties ar konkrēto valsti. Es vēlreiz apliecinu: es to darīšu! Līdz ar to mana pozīcija ir tāda, ka ļoti bieži notiek dažādas spekulācijas par lietām, kur galarezultātā fakts ir tāds, ka diemžēl aiz tā visa stāv kaut kāds politisks konteksts un katru faktu ir iespējams pagriezt tādā vai citā virzienā. Runa ir par Rīgas tirdzniecības ostu. Un te ir rakstīts tāpat “valsts nozagšana”. Es gribu šodien viest skaidrību. Rīgas tirdzniecības osta nekad nav bijusi valsts uzņēmums. Tā nav bijusi pašvaldības uzņēmums. Tā ir privāta SIA no dibināšanas pirmsākumiem. Es esmu apskatījis dokumentus, tas vienkārši ir nosaukums. Tas ir apmēram tāpat kā “Latvijas valsts meži” – tas ir valsts uzņēmums ne jau tāpēc, ka tur ir vārds “Latvija”, bet tāpēc, ka tas ir valsts uzņēmums. Bet “Latvijas auto”, Latvijas kaut kāda cita kompānija – tās ir privātas struktūras. Līdz ar to nosaukums “Rīgas tirdzniecības osta”, tā ir privāta SIA, ap ko vispār, kā teikt, runa vienmēr ir bijusi. Un ja kādam ir šķitis, ka runa ir par Rīgas brīvostu, tad es atvainojos, Rīgas brīvosta kā ir bijusi valsts un pašvaldības uzņēmums, tā arī ir palikusi.

I.Sudraba vaicā kā A.Šlesers skaidro lielus īstermiņa aizdevumus V.Koziolam, kuram patstāvīgi ir bijušas naudas grūtības?

A.Šlesers skaidro: “Redziet, ir tādas delikātas lietas, bet es šajā gadījumā arī vēlos atbildēt tā, lai gan komisijas locekļiem būtu skaidrība, gan arī masu mediju pārstāvjiem. Valsts deklarācijā viens no punktiem skaidri pasaka: jums ir jādeklarē savas saistības, vienlaikus bankas kontu atlikumi uz 31.decembri. Vai ne? Tā tas ir? Tad, kad es esmu gājis uz Valsts ieņēmumu dienestu un esmu konsultējies un prasījis: “Ja es aizdodu kādam naudu īstermiņā – uz mēnesi, uz diviem, uz trijiem – un tā tiek atgriezta līdz 31.decembrim, vai man ir nepieciešams kaut kādā veidā to uzrādīt?” VID darbinieki man pateica: “Nē! Jo likums skaidri pasaka – 31.decembris!” Un es varu pateikt to, ka Viesturs Koziols ir bijis mans draugs kopš seniem laikiem. Mums ir bijis daudz dažādu biznesu. Ļoti veiksmīgi. Mēs kopā strādājām, lai savā laikā piesaistītu investīcijas no Skandināvijas, bija kompānija “Rimi Baltija”, kuru šodien pazīst joprojām. Ir *Varner Hakon Invest*, kas šodien ir *Linstow*, kam pieder lielākie tirdzniecības centri. Mēs esam kopā pirkusi dažādas rūpnīcas, kuras tika renovētas, pārbūvētas, piemēram, rūpnīca “Alfa” un daudz kas cits. Mēs esam to darījuši. Bet vienā brīdī tie ceļi šķīrās. Un, ņemot vērā, ka tad, kad es gāju politikā un bija tas laiks, kad es pārdevu daudzus aktīvus, manā rīcībā bija kaut kādi brīvi līdzekļi. Un, tā kā es nenodarbojos ar aktīvo biznesu, tad Viesturs Koziols ir lūdzis man iespēju, vai es kaut ko viņam varētu aizdot, un es esmu veicis šos aizdevumus. Un viņš godprātīgi ir pildījis saistības, kā saka, atgriežot naudu. Tie ir bijuši īstermiņa aizdevumi gada griezumā. Tas apmēram tā, ka kaimiņš atnāk, kaut ko palūdz jums un pasaka, ka rīt atdos. Nu, tas termiņš ir bijis garāks. Viņš vienmēr ir atdevis, un tā informācija ir apliecinājusies. Tā nauda gada griezumā ir bijusi. Un tas, ka pateikts, ka tur ir bijušas milzīgas naudas - Nē! Tie ir bijuši īstermiņa aizdevumi gada griezumā – tas, ko es esmu viņam izpalīdzējis. Jā, problēma ir tāda, ka tad, kad sākās krīze, un tad, kad notika... nu, kad viņš strādāja pie daudzu vērienīgu projektu attīstības, tad principā viņš varēja nobankrotēt – 2008., 2009.gadā – ļoti vienkārši, tāpat kā daudzi citi nobankrotēja, jo principā tirgus izmainījās, bankas kredītus vairs nepiešķīra un tā tālāk, un tā joprojām. Tā ka rezultāts ir tāds, ka tiešām es esmu viņam palīdzējis daudzkārt, bet tie ir bijuši īstermiņa aizdevumi un viņš savas saistības bija izpildījis. Viņš pašreiz nodarbojas, kā saka, ar daudzām lietām, viņam ir daudz vērienīgu projektu, cik es zinu. Bet biznesa attiecības mums ir izbeigušās principā laikā, kad es iegāju politikā.”

A.Judins: “Paldies Šlesera kungam par atbildi, par informāciju. Diemžēl jūsu ierosinājumu šodien runāt par dažādiem jautājumiem mēs nevarēsim īstenot, jo ir ierobežota informācija un citi formāti, un ir jautājumi, ko mēs pat komisijā nevaram diskutēt, jo tur ir valsts noslēpumi. Bet dažus jautājumus mēs varam, es domāju, uzdot, ņemot vērā publicēto informāciju. Mēs varam runāt par to tekstu, kas ir mūsu rokās, jo tas nav nekāds noslēpums. Es gribu vēlreiz teikt, ka ir vairākas sarunas, vairāki jautājumi, un daļa no informācijas atrodas operatīvajā lietā, daļa atrodas krimināllietā, kas ir izbeigta. Un diemžēl šodien šajā formātā mēs nevaram runāt par visiem

jautājumiem, jo tad būs pārkāpums. Jums ir lielāka brīvība, jūs varat runāt, ko jūs gribat. Vienīgais, ka likumā par parlamentāro izmeklēšanu ir paredzēts, ka cilvēkiem ir jāsadarbojas ar izmeklēšanas komisiju, ir jāatbild uz jautājumiem.”

A.Šlesers norāda, ka ir privātpersona un var izvēlēties vai runāt, vai nerunāt ar presi, taču amatpersonām ir jāatbild. Norāda, ka nav lasījis presē publicētos sarunu fragmentus par kuriem A.Judins vēlas jautāt.

A.Judins vaicā: “Sakiet, lūdzu, vai es pareizi sapratu, ka 2010., 2011. gadā jums nebija nekādas intereses par šo uzņēmumu? Privātas intereses. Sakiet, lūdzu, ja jums nebija nekādas privātas intereses, ar ko izskaidrojams, ka ir notikušas – nu, vismaz tā ir žurnālā rakstīts. Es nevaru stāstīt, ko es dzirdēju audioierakstos, par to mēs varam varbūt slēgtajā daļā parunāt, bet tagad par žurnālu runājam. Šeit rakstīts, ka jums bija vairākas sarunas, kurās jūs demonstrējāt dziļu ieinteresētību RTO, teiksim, darbībā. Ar ko ir saistīta tāda dziļa interese par vienu konkrētu uzņēmumu?”

A.Šlesers norāda: “Judina kungs, man ir bijis tik daudz tādu sarunu – par daudzām lietām, par kurām man bijusi kaut kāda padziļināta interese, kur es esmu interesējies. Un pilnīgi saprotami, ka, tā kā mani interesē, lai tautsaimniecība attīstās veiksmīgi, tajā laikā, kad man notika tikšanās ar dažādiem uzņēmumiem, uzņēmējiem un tā tālāk, vieni pie manis nāca saņemt konsultāciju, citiem interesēja kāds viedoklis, citi gribēja saprast, kā valsts attīstīsies, kas notiek pasaulē, un tā tālāk. Un, protams, kā saka, to sarunu ir bijis daudz. Redziet, kā jau es teicu, mēs šodien runājam par dažām publikācijām, kurās nav Zatlera sarunu, kurās nav VIENOTĪBAS sarunu, kurās nav Nacionālās apvienības sarunu, nu, ar tiem politiķiem, ar ko es esmu ticis, un tā tālāk. Un šajā gadījumā es vēlos teikt tā: tas, kas attiecas uz izmeklēšanu, es esmu piecus gadus sadarbojies ar Korupcijas novēršanas un apkarošanas biroju. Ir bijis tik daudz to kuriozu, par kuriem es arī šodien nevēlos runāt. Ne tikai uzņēmumi. Ir daudz dažādu lietu, par kurām esmu runājis daudzu gadu garumā.

Diskusija starp **A.Judinu** un **V.Tihonovu** par advokāta sniegto juridisko palīdzību parlamentārajā izmeklēšanas komisijā, pret kuru **A.Judins** iebilst. **V.Tihonovs** norāda, ka ikvienam ir Satversmē garantētās pamattiesības uz juridisko palīdzību.

A.Šlesers uz iepriekš uzdoto jautājumu norāda: “Judina kungs, es šoreiz vēlos skaidri pateikt: piecus gadus esmu skaidrojis daudzas lietas KNAB. Piecus gadus! Es šajā gadījumā jūs uztveru kā kolēģi: es esmu bijušais deputāts, jūs – esošais. Bet jūs iepriekš tomēr ar izmeklēšanu esat bijis saistīts. Mana pozīcija ir tāda: tas viss, kas bija saistīts ar izmeklēšanu, es esmu sniedzis informāciju. Es šodien vispār nevēlos apspriest ne sarunas, kuras ir publicētas vienā vietā, otrā. Ja jūs gribat runāt par sarunām, tad sākumā nopublicējiet visas manas sarunas ar Zatleru – tādi ir spēles noteikumi. Tad, kad tās tiks nopublicētas, sabiedrība sapratīs, kāpēc Zatlers atlaida Saeimu. Viņam bija savtīga interese, viņš zvanīja un lūdzās: “Ainār...” (Mums bija attiecības uz “tu”.) Viņš saka:

“Kāpēc tu nebalsosi par mani?” Es pat nevēlos iet pagātnē un stāstīt tās visas nianšes, jo man nav šodien vēlmes atspēlēties kaut kādā veidā, savu platformu kaut kā tagad uzspodrināt, ja es ietu uz Saeimas vēlēšanām un mēs varētu cīnīties. Es vēlos pateikt to, ka šodien ir selektīvas sarunas – ne tikai no tām, kas ir bijušas šajā izmeklēšanā, bet vispār selektīvas sarunas. Kā es saku – ja būtu pateikts: “Redziet, Šlesers ar Zatleru runā pa telefonu. Zatlers zvana, lūdz, lai viņu atbalsta. Šlesers saka, ka neatbalstīs, jo kaut kādā pozīcijā politiskie uzskati atšķiras, uz ko Zatlers sola, ka viņš tomēr to pozīciju pamainīs. Es lūdzu viņam publiski to pozīciju paust, viņš to nedara.” Rezultātā ne tikai es nebalsoju, es aicinu arī savus kolēģus parlamentā nebalsot. Mana pozīcija ir tāda: ja par sarunām, tad sākam ar Zatlera sarunām. Ja ne, tad atstājam to Kivlenieces kundzei, lai viņa nāk, lai viņa skaidro. Jo citēt šodien kaut kādus rakstus žurnālos es tiešām negribu.”

A.Judins: “Man tagad ir jautājums par *airBaltic*. Vienā sarunā tomēr tur izskanēja, ka, vot, veidosim tādu interesantu uzņēmumu, kur vienam piederēs 25 procenti, vēl vienam – 25. Nevis jūs, bet, kā rakstīja žurnālā, viens cilvēks runā ar Lembergu un piedāvā tādu interesantu projektu, kur visiem taisnīgi. Nevis tā, kā kādreiz bija – netaisnīgi, bet tagad viss būs taisnīgi. Vai jūs varētu nokomentēt?”

A.Šlesers atkārtoti uzsver: “Judina kungs, es piecus gadus esmu komentējis! Un tagad jūs gribat, lai es vēlreiz trīs vārdos izstāstu to, ko esmu piecus gadus komentējis KNAB?! Es tomēr piedāvāju tā: ja jums ir kādi jautājumi, ja jūs uzskatāt, ka izmeklēšana nav bijusi profesionāla, ja tā ir bijusi noziedzīga, ja Streļčenoks ir ietekmējis Kivlenieces kundzi, tad – lūdzu, ir iespēja griezties attiecīgās iestādēs, arī pie Lejas kunga, atkal atjaunot kriminālprocesu, un tad attiecīgi mēs saprotam, kas par ko ir atbildīgs, un tā tālāk. Tagad sanāk tā, ka mēs kā kolēģi – jūs kā deputāts, es kā bijušais – sākam runāt par kaut kādām privātām sarunām. Es vēlreiz saku: privātās sarunās tikai es zinu, ko esmu pateicis, kas atbilst patiesībai un kas neatbilst. Es gribu uz jūsu jautājumu vienreiz par visām reizēm tikt skaidrībā – par Sudrabas kundzes kandidatūru, jo, man liekas, notika (tajā skaitā – no jūsu puses) ļoti nekorekti. Izskanēja, ka Sudrabas kundze esot minēta kaut kur kaut kā un tā tālāk. Tad es jums vienkārši uzdošu retorisku jautājumu. Ja es šodien minēšu kaut ko publiski par jums, vai jūs atkāpsieties? Vai jūs noliksiet deputāta mandātu, ja es minēšu? Tas nozīmē, ka Šlesera vārdam ir tik liela ietekme, ka Sudrabas kundzei bija jānoliek deputāta mandāts! Tad es vienkārši esmu gatavs šodien pateikt kaut ko tādu par jums, un varbūt tad jums vajadzēs pateikt: “Godājamie kolēģi! Es vairs nevaru būt deputāts!” Jo, redziet, sarunas, kas notiek tirgū, vienā viesnīcā, otrā, Saeimas namā, uz ielas, kādā naktsklubā un tā tālāk. Es vēlreiz varu pateikt: ja kāds cilvēks publiski pasaka kādu baumu par kādu cilvēku, es nedomāju, ka tam cilvēkam, kurš vispār nav piedalījies sarunās, būtu nepieciešams kaut kādā veidā uz to reaģēt. Tāda ir mana attieksme. Es vienkārši jums pateikšu piemēru, lai jūs saprastu, kā notiek dzīvē, biznesā. Jūs zvanāt māklerim un sakāt: “Es gribu nopirkt kādu īpašumu.” Vai tad viņš jums saka, ka šis īpašums pieder Jānim Bērziņam, Krūmiņam vai kādam citam, personas kods tāds un tāds? Es aprunāšos ar

viņu. Šis mākleris saka: “Jā, man ir īpašums.” “Man ir īpašums!” Jūs saprotat? Vai tas nozīmē to, ka viņš melo? Nē, viņš nemelo. Viņš vienkārši izvēlas formu, kā runāt. Kāpēc kāds cilvēks šad tad noblefo, kāpēc viņš grib palielīties? Kāpēc cilvēks kaut ko citu stāsta? Es šajā gadījumā varu teikt to: uz privātām sarunām attiecas, kā saka, skaidra likuma norma, ka mēs dzīvojam demokrātiskā valstī un ir vārda brīvība. Ja katram cilvēkam mājā – guļamistabā vai kaut kur – noliks kameru vai kādu mikrofonu un tā tālāk. Jūs saprotat, kāda būs tā dzīve! Līdz ar to ļoti bieži esmu dzirdējis arī tādus viedokļus: latvieši daudzas interesantas frāzes izmanto. Tad principā, ja tās frāzes kaut kā tiks tīrātas, tad finālā tur katram otrajam ir jāierosina kāda lieta. Tā ka es vēlreiz saku: es šodien nevēlos vispār runāt par sarunām, jo šīs ir selektīvas sarunas. Un es vienkārši iedevu jums patieso atbildi uz jautājumu. Kivlenieces kundze ir tas cilvēks, kurš sniegs jums atbildi uz visu to informāciju, kas ir iegūta. Es negribu, lai mēs šodien kā parlamentārā izmeklēšanas komisija tā vietā, lai saprastu, kāds ir bijis politiskais *background* visai šai Saeimas atlaišanai, sāktu vēlreiz iet cauri tam procesam, caur kuru es gāju piecus gadus.”

A.Judins precizē: “Es gribu pavaicāt: vai es pareizi sapratu, ka jums nav vēlmes runāt par sarunām, runāsim par faktiem šodien?”

A.Šlesers atkārtoti skaidro: “Es nevēlos runāt par pašu kriminālprocesu. Ir Kivlenieces kundze. Es jums pateicu: jūs maldāties starp divām vai trijām priedēm. Nav Streļčenoka kunga, kas ir izbeidzis šo krimināllietu. Ir Kivleniece, kurai jāšēž šeit un jāatbild uz visiem jautājumiem, kāpēc viņa pēkšņi, būdama Strīķes cilvēks, ir kļuvusi par Streļčenoka cilvēku un kādā veidā viņa ar Streļčenoku strādāja ar mērķi izbeigt šo krimināllietu. Lai viņa atnāk un paskaidro.”

A.Judins vaicā: “Ja drīkst, tad jautājums ne par sarunām, bet par faktiem. Sakiet, lūdzu, kad jūs strādājāt par ministru, vai jums kaut kas bija zināms par gadījumiem, kad tika slēgti konkursi, teiksim, bija izsludināti konkursi un uzņēmēji bija maksājuši naudiņu partijām? Bija tāda informācija jūsu rokās? Tas nav par Saeimu.”

A.Šlesers norāda, ka viņa rīcībā tādas informācijas nav un par tādiem gadījumiem nezina.

A.Judins: “Sakiet, lūdzu, vai, strādājot par ministru, ir bijuši gadījumi, kad jūs devāt norādījumus, ka tādām un tādām cilvēkiem ir jāstrādā kaut kādā valsts kapitālsabiedrībā tādā un tādā amatā? Norādījumus, lai kāds tiktu pieņemts. Es nerunāju.”

A.Šlesers: “Judina kungs, par ko mēs šodien runājam? Kurš ir no tiem punktiem, par ko mēs tagad runājam? Par nozagšanu. Par kādu nozagšanu? Par VIENOTĪBAS nozagšanu, Judina kungs? Par ko mēs runāsim? Par to “tumbočku” runāsim? Par tādu Rēzeknes burtnīciņu? Par ko mēs tagad runājam?”

Judina kungs, es sešarpus gadus neesmu politikā. Žurnālisti gaida kaut kādu sensāciju. Jūs gribat, lai es sāku runāt par Rēzeknes burtnīciņām, ko es par to zinu, par to slaveno VIENOTĪBAS “tumbočku”. Ja jūs gribat, tad varbūt mēs varam par to parunāt. Es varu pateikt to, ka informācija par to “tumbočku” ir patiesa, un es aicinātu šajā gadījumā Ģenerālprokuratūras pārstāvi Leju ņemt vērā to, ka “tumbočkas” lieta tomēr kaut kādā veidā tika kaut kur paslēpta, kaut kur tika apstādināta, ka to vajadzētu pārbaudīt vēlreiz, ka tur var parādīties ļoti daudz interesantas informācijas. Es aicinu šajā gadījumā, visam tam, kas ir bijis saistīts ar VIENOTĪBU, kas ir bijis piesegts visus šos gadus, tomēr vēlreiz iziet cauri, un tad jūs sapratīsiet, kādā mērogā, iespējamā – es šajā gadījumā gribu būt korekts – valsts nozagšana ir notikusi laikā, kamēr es neesmu bijis politikā un kamēr pie varas ir bijusi VIENOTĪBA. *Okay?*”

A.Judins: “Es noteikti atbalstu jūsu ierosinājumu, un es ceru, ka prokurora kungs to izvērtēs. Bet mans jautājums tomēr bija: jūs kā politiķis, kā amatpersona, no jūsu puses bija tādi rīkojumi – pieņemt amatos cilvēkus? Rīkojums tad, teiksim, valdes.”

A.Šlesers norāda: “Judina kungs, es nesaprotu, par ko ir runa. Un es negribu šodien runāt par to, kas iet ārpus visa. Ja jūs gribat parunāt vispār, kas ir noticis Latvijā pēdējo 25 gadu laikā, mēs varam parunāt. Bet kāpēc mums jātērē šoreiz komisijas darbs? Kāpēc te ir eksperti? Mēs varam ar jums aiziet kādā viesnīcā pasēdēt, parunāties – gan par “tumbočkām” apspriesties, gan par daudz ko citu. Kāpēc jādibina komisija, lai runātu par kaut kādām lietām, kuras ir bijušas pirms gadiem 10 vai 20?”

A.Judins norāda, ka, ja būs deleģējums no komisijas, viņš ies.

A.Šlesers skaidro: “Ne jau kā komisijas pārstāvi, jo komisijas nosaukumā nav “izmeklēšana saistībā ar VIENOTĪBAS “tumbočku”.” Nu nav tāda nosaukuma. Līdz ar to komisija jūs nevar deleģēt. Droši vien parlamentā ir vajadzīgs balsojums. Bet privāti mēs varam aiziet un aprunāties.”

A.Judins vēlreiz jautā: “Sakiet, lūdzu, vai jums kaut kas ir zināms par gadījumiem, kad bija doti norādījumi slēgt reklāmas līgumus, valsts uzņēmumiem bija doti rīkojumi slēgt reklāmas līgumus un šādā veidā finansēt?”

A.Šlesers vēlreiz skaidro: “Judina kungs, es vēlreiz atkārtoju. 2011.gada 25.maijā Saeima saņēma dokumentu. Un tur visi šie jūsu jautājumi bija minēti. Ir notikusi pārbaude piecu gadu garumā. Te ir Lejas kungs. Aizejiet uz prokuratūru, izrunājieties. Es taču nevaru atbildēt uz jautājumiem, kas ir saistīti ar izmeklēšanas procesu, kurš ir noticis vairāk nekā piecu gadu garumā. Jūs tagad sakāt – pastāstiet! Ir Kivlenieces kundze, kas ir atbildīgā. Tieciet skaidrībā! Ja viņi kaut ko ir darījuši nepareizi, kaut ko palaiduši garām. Tieciet skaidrībā! Es taču nevaru kļūt par KNAB advokātu un teikt: ziniet, viņi ir strādājuši labi. Ja viņi nestrādāja labi, tad viņiem jāatbild. Neprasiet man atbildēt par KNAB.”

A.Judins atbild: “Mums bija iespēja satikties ar KNAB darbiniekiem, informāciju viņi ir snieguši, tas arī ir cits jautājums. Jūs esat pieredzes bagāts cilvēks, un tāpēc es arī jums jautāju: vai jums kaut kas ir zināms par gadījumiem, kad politiķi ir devuši norādījumus, ka tādai un tādai valsts kapitālsabiedrībai jādod, piemēram, 100 000 tādām un tādām medijām?”

A.Šlesers atkārtō: “Judina kungs, es vēlreiz saku: jūs visu laiku maļaties uz vietas. Jūs sakāt – laiks ir dārgs. Tas viss ir aprakstīts šeit. Piecus gadus ir notikusi izmeklēšana. Es esmu sniedzis visu iespējamo informāciju KNAB piecu gadu garumā. Ja jūs uzskatāt, ka KNAB ir tik slikti strādājis, tad likvidējiet KNAB un veidojiet citu struktūru! Kāpēc jūs gribat mani nostādīt neērtā situācijā, lai es analizēju KNAB darbu? Es ar viņiem sadarbojos piecus gadus. Judina kungs, zināt, kāda ir atšķirība starp mani un jums? Es esmu privātpersona, kas neplāno piedalīties nākamajās vēlēšanās. Jūs esat amatpersona, Saeimas deputāts, jūs plānojat. Es nevēlos šajā gadījumā kaut kādā veidā ietekmēt nākamās Saeimas vēlēšanu rezultātus, piedaloties procesā, kurā atkal tiks cilātas vecas lietas. Es aicinu deputātus runāt par tām lietām, kas ir aktuālas šodien, par tām problēmām, kas ir šodien. Vai tad mēs neredzam to statistiku, cik daudz cilvēku ir aizbraukuši no šīs valsts? Kāpēc politiķi nerunā par to? Cīnīties ar Šķēli, Šleseru, tur Lembergu. Ja tas ir vienīgais, par ko Saeimas deputāti šodien ir spējīgi runāt, tad tas ir nožēlojami. Godājamie kolēģi, Judina kungs, vēlreiz saku: es piecus gadus sadarbojos, un šodien nevēlos vairs tērēt savu laiku. Es esmu privātpersona, un mana pozīcija ir tāda: ir Lejas kungs, ir Kivlenieces kundze, runājiet ar viņiem par kriminālprocesu, kāpēc tas ir beidzies ar neko. Atbilde ir ārkārtīgi vienkārša: tāpēc, ka tie pieņēmumi, kuri ir bijuši par pamatu Saeimas atļaišanai jeb tā saucamajam valsts apvērsumam likumīgā formā, kā to pats atzinis Zatlers, nav apstiprinājušies. Līdz ar to jūs gribat, lai es vēlreiz runāju par to, par ko bija saruna 2011.gada Saeimas sēdē, kad tika lemts par šo vēstuli? Mana pozīcija ir tāda: es par to nevēlos runāt, man ir tiesības nerunāt, jo šī ir kriminālprocesa sastāvdaļa, pārāk selektīva, un, ja šodien būtu laiks, kad vēlēšanas būtu jau notikušas, tad mēs noteikti varētu runāt vairāk. Bet ir priekšvēlēšanu laiks. Mēs redzam, kā notiek pārgrupēšanās jūsu partijā, citās partijās un tā tālāk. Tā ka sadalīsim to! Tas, kas ir saistīts ar priekšvēlēšanām, lai paliek jūsu ziņā. Manā ziņā ir tas, ka es esmu sniedzis visu informāciju KNAB piecu gadu garumā un man nav ko vairs piebilst. Viss.”

A.Judins: “Es respektēju Šlesera kunga viedokli un saprotu vēlmi nerunāt publiski par jautājumu, ko mēs gribam uzdot. Tomēr es uzskatu, ka šie jautājumi var tikt uzdoti, bet es neredzu iespēju turpināt diskutēt atklātajā sēdē, jo tā tiešām varbūt ir sensitīva informācija. Bet es joprojām uzskatu, ka jautājumi par konkrētiem darījumiem, par konkrētiem notikumiem var tikt uzdoti. Vienkārši – šajā formā mēs par to nevaram turpināt runāt, un līdz ar to es neredzu jēgu ģenerēt un uzdot nākamus jautājumus, ja atbilde būs viena un tā pati: “Mēs nerunāsim par sarunām, mēs nerunāsim par faktiem, parunāsim par Zatleru.”

A.Šlesers skaidro: “Es atvainojos, Judina kungs. Vēlreiz: es jums šodien viesu skaidrību par to, ka Streļčenoks nav šo lietu izbeidzis, ka šo lietu izbeidza Izmeklēšanas nodaļas vadītāja Kivleniece – tā, kas sāka. Tātad tieciet ar viņu skaidrībā, uzdodiet jautājumus, kas saistīti par izmeklēšanu. Manā gadījumā sākt izmeklēt pašam sevi jeb kaut kādā veidā kļūt par KNAB advokātu – tas nav korekti. Godājamie kolēģi, jūs esat politiska parlamentārās izmeklēšanas komisija. Patiesībā ir jārunā par kaut ko citu. Vai ir pamatoti atlaists parlaments? Ja nebūtu atlaists parlaments, tad, Lejas kungs, tas būtu ļoti normāls process, kurā, kā saka, viens no politiķiem ir aicināts, ir bijis kaut kādā statusā, un tā tālāk. Bet ir atlaists parlaments. Es kaut kādā veidā nedzirdu no jums to, ka jūs gribētu noskaidrot patiesību, vai tiešām Zatlērs kopā ar vēl atsevišķām personām ir veicis šo tā saucamo likumīgo valsts apvērsumu. Par tādiem jautājumiem es labprāt ar jums runāju.”

R.Jansons jautā: “Man ir precizējošs jautājums par termiņuzturēšanās atļaujām, jo ir ļoti konkrēts jūsu iesniegtais likuma grozījums 2011.gada 18.februārī. Jūs iesniedzāt priekšlikumu. Jūs iesniedzāt priekšlikumu likumprojektam “Grozījumi Imigrācijas likumā”, tas ir, izteikt 23.panta pirmo daļu “Termiņuzturēšanās atļauju šajā likumā noteiktajā kārtībā ārzemniekam ir tiesības pieprasīt [...]” un 28.punktu šādā redakcijā: “[...] ko ārzemniekam ir tiesības pieprasīt uz laiku, kas nepārsniedz piecus gadus, ja viņš ir ieguldījis kapitālsabiedrības pamatkapitālā vai paškapitālā ne mazāk kā 25 000 latu un kopā valsts un pašvaldības budžetā saimnieciskā gada laikā kapitālsabiedrība kā nodokļus samaksā ne mazāk kā 20 000 latu vai iegulda tādu kapitālsabiedrību pamatkapitālā vai pašu kapitālā, kuras investē attīstības projektos Latvijā ne mazāk kā 100 000 latu.” Un man ir jautājums. Vai 2011.gadā, sniedzot šo priekšlikumu, jūs vienlaikus strādājāt pie tā, lai piesaistītu investorus attīstības projektam, kurš iemaksātu 100 000 latu konkrētā SIA “Zaķusala *Estates*”, kas attīstīja nekustamo īpašumu Zaķusalā?”

A.Šlesers skaidro: “Jansona kungs, es vēlreiz vēlos paskaidrot savu pozīciju saistībā ar uzturēšanās atļaujām. Es esmu bijis šī projekta iniciators, un tas balstīts uz pētījumu, ko ir veikuši starptautiskie eksperti, kuri tikās ar visām Saeimas partijām, tai skaitā diskusijas notika ar prezidentu pilī. Tur bija pārstāvji, es neatceros, kurš tas gads, bet bija plašas diskusijas par to, kādam modelim ir jābūt. Šāds modelis funkcionē daudzās pasaules valstīs. Kas attiecas uz mani, tad es vēlreiz varu pateikt: kā deputātam man bija tiesības nākt ar jebkādu iniciatīvu, kas veicina tautsaimniecības attīstību. Bet, kas attiecas uz biznesa projektiem, tad es vēlreiz varu pateikt to, ka ir notikušas pārbaudes un šīs pārbaudes ir skaidri atklājušas, vai es esmu bijis dalībnieks kādās kompānijās vai neesmu. Mana atbilde ir tāda: uz to brīdi, kad es šos procesus virzīju, es neesmu bijis dalībnieks tajā kompānijā, par kuru ir runa. Viss. Punkts. Par tām investīcijām, kuras esmu veicis pēdējos pāris gadus, ir publiski pieejama informācija, par tām es varu atskaitīties. Bet tas ir saistīts ar 2015., 2016.gadu.”

R.Jansons precizē vai šajā laikā **A.Šlesers** bija Rīgas domes vietnieks uz ko saņem apstiprinošu atbildi.

R.Jansons: “Šajā laikā dome firmai “Zaķusala *Estates*” piešķir zemesgabalu 1,3 miljonu latu vērtībā. Vai jūs nesaredzat konfliktu šādā gadījumā?”

A.Šlesers skaidro: “Es vēlreiz saku: man nav bijis nekāda juridiska sakara ar šo konkrēto kompāniju. Tas, ka es pazīstu daudzus uzņēmējus mūsu valstī, ir pilnīgi saprotami, un līdz ar to nekāda interešu konflikta nekur nav bijis. Punkts.”

R.Jansons: “Valstis, kuras jūs gribējāt piesaistīt šiem 100 000 latu investīcijām – vai tās bija NVS, Turcija, Ķīna?”

A.Šlesers norāda: “Godājamais Jansona kungs! Tā ir politiska diskusija. Pirmkārt, es nevienam neesmu devis nekādas tiesības investēt. Par visiem lēmumiem man kā bijušajam deputātam tajā laikā, jums kā esošajam deputātam ir tiesības nākt ar jebkādu iniciatīvu Saeimā, iesniegt likuma paredzētā kārtībā priekšlikumu. Un Saeimas vairākums atbalsta. Likumi tiek pieņemti Saeimā ar balsu vairākumu. Es, Ainārs Šlesers, nekad neesmu pieņēmis kādu likumu pats, vienpersoniski. Bet man ir bijušas iniciatīvas, kas ir saistītas ar konkrētiem likumprojektiem. Viss. Šinī gadījumā es nevaru atbildēt jums par kaut kādām valstīm, vēl kaut ko. Es neatceros, mēs runājam par tik seniem notikumiem. Ja es nemaldos, tad statistika tiešām uzrāda, ka liela daļa investoru nāk no Krievijas, nāk no Ķīnas, nāk no Kazahstānas, nāk no Baltkrievijas, vienlaicīgi nāk no kaut kādām citām pasaules valstīm, bet es nezinu to statistiku. Bet tas, kas ir skaidrs, – ka šī programma principā šodien ir mirusi. Ar tām izmaiņām, kuras ir notikušas pēdējos gados, tā jau vairs nav interesanta, jo tajā laikā, kad mēs sākām, mēs bijām Eiropā vieni no pirmajiem. Tas bija 2010.gads, kad programma sākās, vai ne? Tad pēc tam 2013.gadā, 2012. un vēl tagad nesen Kipra, Malta, Čehija, Spānija un tā tālāk, pat Amerikas Savienotās Valstis ir ieviesušas jaunus nosacījumus, kā var saņemt Zaļo karti. Un es jums vienkārši gribu pateikt to: ja Amerikas Savienotajās Valstīs, investējot 500 000 dolāru, ir iespējams saņemt Zaļo karti, jūs varat kaut kā salīdzināt, cik vērtīga ir uzturēšanās atļauja Latvijā un cik ir vērtīga Zaļā karte, tā saucamā *Green card*, Amerikā. Tās ir divas nesalīdzināmas lietas. Bet tur ir vajadzīgi 500 000. Latvijā, ja es nemaldos, ir 250 plus vēl visas tās maksas, ik pēc pieciem gadiem kaut kas vēl jāmaksā. Šī programma ir mirusi. Šī programma pašreiz ir mirusi, tā ka jums nav jāuztraucas; ja tur kādi indivīdi vēl izdomā investēt un braukt, un dzīvot, tad tas ir ļoti individuāli. Principā tā programma jau ir beigusies.

R.Jansons vēlreiz pārjautā vai **A.Šlesers** neuzskata, ka viņam bija interešu konflikts.

A.Šlesers skaidro: “Man nebija, bet es aicinātu šajā gadījumā tomēr par šo tēmu padebatēt visām tām partijām, kuras plāno piedalīties vēlēšanās, un uzdot jautājumu: vai šāda programma ir vajadzīga un jāatjauno, lai tā būtu konkurētspējīga, vai tā

jālikvidē vispār? Un tas ir viens no jautājumiem, kas ir saistīts ar ekonomisko izaugsmi Latvijā. Jo nav jēgas to programmu uzturēt, ja tā reāli vairs nav interesanta. Tā ka es rekomendēju. Es nevaru vairs piedalīties balsošanā, es nevaru iet un aģitēt Saeimas plenārsēžu zālē kā deputāts, uzstājoties ar uzrunu, kāpēc šī programma ir laba. Bet es aicinu izrunāt, jo, es uzskatu, tā kopumā nebija slikta. Un, ja gadījumā kādam nebija jāpiešķir uzturēšanās atļauja, tad mūsu Drošības policija arī pieņēma adekvātu lēmumu. Tur ir viena būtiska lieta, ko es gribu šodien kaut kā pasvītrot vēlreiz. Tas, ko es esmu dzirdējis tieši publiskās sarunās Latvijas Televīzijā, ja nemaldos, – tur bija runa par partiju SASKAŅA: kad ārprāts, vai SASKAŅA nonāks valdībā? Ārprāts! Un visi sāk kaut kādā veidā pozicionēties, kas “par” SASKAŅU, kas “pret” SASKAŅU. Es vēlos šodien pateikt to, ka, pateicoties man personīgi, pateicoties manai partijai, 2009.gadā SASKAŅA ar Nilu Ušakovu ienāca Rīgas koalīcijā. Un par Rīgas mēru kļuva Nils Ušakovs. Un patīk jums vai nepatīk, bet ir notikušas vēl divas vēlēšanas, kurās pat visas pārējās latviskās, tā saucamās, arī pseidolatviskās partijas, apvienojoties kopā, saņēma mazāku atbalstu nekā viens pats Nils Ušakovs ar savu komandu. Jūs saprotiet, ir drusku jārespektē arī iedzīvotāju vēlmes un arī pozīcija. Nevajag SASKAŅU kaut kādā veidā šodien pārveidot par kaut kādu partiju pret Latvijas interesēm. Es uzskatu, ka, pateicoties tam, ka SASKAŅA šodien ir Rīgas pozīcijā... Es negribu runāt par ekonomiskajiem sasniegumiem Rīgā – vai tie labi vai slikti –, bet mūsu valstī ir notikusi reāla sabiedrības konsolidācija. Nav vairs šīs lietas, kas notiek citās valstīs. Paskatieties, kas notiek pašreiz Katalonijā, Spānijā un tā tālāk. Mēs esam principā konsolidējuši sabiedrību tieši caur Rīgu, jo ne Preiļos, ne Varakļānos, ne arī Rēzeknē un Daugavpilī nevar nokonsolidēt sabiedrību. Rīga – tā principā ir tā kā valsts valstī. Tas ir noticis! Un tāpēc mēs dzīvojām mierā, satiecībā. Mums nav bijuši konflikti, kas balstīti uz kaut kādām etniskām lietām. Tā ka es vēlreiz aicinu: padomājiet, pirms jūs spēlējat to spēli – cīņa pret krieviem, visas tās valodas un tā tālāk. Ir jāpadomā tomēr, kā sadarboties ar visiem Latvijas iedzīvotājiem. Mūsu ir palicis mazāk par diviem miljoniem, par ko mēs runājam.! Brauc projām visi.”

R.Jansons piebilst: “Bet, Šlesera kungs, tas šobrīd uz tēmu neattiecas. Es gribēju teikt, ka jums kā deputātam bija visas tiesības sniegt šādus priekšlikumus, bet mana jautājuma būtība izrietēja no tā, ka šajā KNAB vēstulē Saeimai 2011.gadā tieši un skaidri bija teikts, ka kriminālprocesa rīcībā esošie materiāli satur ziņas par to, ka Aināram Šleseram slēpti pieder kapitāla daļas uzņēmumā SIA “Zaķusala *Estates*”.”

A.Šlesers skaidro: “Jansona kungs, es esmu spiests atbildēt, vienkārši nolasot vēlreiz: “Informēju, ka 2016.gada 12.decembrī, pamatojoties uz visām lietām, ir attiecīgi nolemts konkrēto kriminālprocesa izbeigt.” Tātad pārbaudes visas ir notikušas, un kāpēc mēs mēģinām starp politiķiem veikt pārbaudi, kas nav krimināla, procesuāla rakstura? Šī ir politiska diskusija starp esošajiem politiķiem un bijušo par to, kas ir bijis. Es nevēlos kaut kādā veidā iejaukties tajos jautājumos, kas skar prokuratūru un KNAB. Pārbaude ir notikusi, un lieta ir izbeigta. Punkts. Viss, ko es jums varu pateikt. Es vēlreiz saku: piecu gadu laikā ir notikušas pārbaudes, kuras ir beigušās nevis ar lietas

noilgumu, bet ar lietas izbeigšanu saistībā ar to, ka nav atrasti kaut kādi noziedzīgi nodarījumi, uz kā pamata būtu nepieciešams nodot šo lietu tālākai kriminālvajāšanai. Punkts.”

R.Jansons: “2010.gada septembrī jūs piedalāties sapulcē Rīgā, Dzirnau ielā 68, par akciju sabiedrības “Diena” finanšu stāvokli un attīstības perspektīvām.Vai tā ir taisnība? Ja jums nekas nepiederēja akciju sabiedrībā “Diena”, priekš kam jūs piedalāties sapulcē?”

A.Šlesers norāda: “Nē, godājamais Jansona kungs! Es šodien nevēlos runāt par lietām, kas ir bijušas par pamatu tam, ka ir nepamatoti atlaista Saeima. Nepamatoti! Jūs saprotiet, Saeima netika atlaista tāpēc, ka cilvēki gribēja vienkārši atlaist. Bija krimināllieta uzsākta, bija Zatlera pozīcija par valsts nozagšanu, un nekas nav apstiprinājies. Tagad jūs gribat man prasīt vienas sarunas, otras, trešās un tā tālāk. Es nevēlos komentēt šinī gadījumā un kļūt jums par kaut kāda veida boksa maisu priekšvēlēšanu cīņā, un tā tālāk. Profesionāli veiciet savu darbu, uzdodiet jautājumu Kivlenieces kundzei un tieciet skaidrībā, vai ir nepieciešams Saeimai lemt par to, ka prokuratūra vai KNAB ir strādājis slikti vai ne. Tieciet galā! Es nevēlos šodien kaut kādā veidā nonākt līdz diskusijām, kuras ir notikušas kaut kur tirgū, viesnīcā, vienā vai otrā adresē. Nu par ko jūs mani uzskatāt? Mans viedoklis ir tāds. Es varētu runāt par daudz ko, bet vēlreiz saku: man nav politiskas ambīcijas atgriezties politikā. Es aicinu: izdariet savu darbu sešu mēnešu laikā, kā Saeima ir lēmusi, izdariet secinājumus un sāciet runāt par to, kā šai valstij jāattīstās. Un, ja jūs interesēs idejas, ja jums trūkst ideju, kā attīstīt ekonomiskos procesus, es esmu jūsu rīcībā. Es atnāksu un pastāstīšu, ko es domāju par lietām. Es nesaku, ka tas viss ir pareizi, bet man vismaz ir idejas. Šodien es jau idejas nemaz nedzirdu no politiķiem. Piedodiet, tāda ir realitāte.”

M.Šics vaicā: “Viens jautājums būs par to periodu, kad jūs bijāt Rīgas brīvostas valdes priekšsēdētājs, tad jūs ievēlēja par Saeimas deputātu, un ļoti strauji bija jānotiek šai nomaiņai. Es runāšu par izbraukuma sēdi Tallinā, arī Rīgas domē mēs to apspriedām. Cik būtisks jums kā līdz tam brīdim esošam valdes priekšsēdētājam bija Jāņa Straumes balsojums atbilstoši Rīgas balsojumiem, pārkāpjot Gerharda kunga balsojumu?”

A.Šlesers skaidro: “Šīca kungs, nu kāpēc jūs gribat, lai es atbildu uz jautājumu, uz kuru jums jāprasa viedoklis Straumes kungam un Gerharda kungam? Nu kā es varu komentēt to, kā rīkojās Straume un ko domā Gerhards. Es noteikti domāju, ka daudzos jautājumos viņi domā vienādi un daudzos jautājumos viņi domā dažādi. Nu man nav šodien jāatbild uz jautājumu, kas skar citus cilvēkus, – kāpēc viņi balso tā vai šā.”

M.Šics: “Es domāju, ka atbilstoši tam, ka Trampa kungs tagad ir prezidents – ar viņu kā ar biznesmeni sadarbība pašreiz ir pārtraukta?”

A.Šlesers skaidro: “Šīca kungs! Trampa kungs nav vairs biznesmenis. Viņš ir prezidents, sāksim ar to. Ja jūs interesē, vai es esmu ar viņu ticies, – jā, atbildu: esmu ticies. Esmu ticies ne tikai ar viņu, esmu ticies ar viņa ģimenes pārstāvjiem vairākkārt. Par to mēs arī varam runāt. Bet stāsts jau ir par kaut ko citu. Tā ažiotaža, kas tika sacelta par Trampu, – man liekas, ka tā ir vairāk nekā nekorekta. Pirmkārt, tad, kad es tikos, viņš nebija prezidenta amata kandidāts. Tas ir viens punkts. Otrkārt, šāda tikšanās nenotika kaut kā atsevišķi. Ja es nemaldos, kad es ar viņu tikos, tad man bija vizītes dažādās Amerikas pilsētās, tai skaitā arī Ņujorkā. Tiekoties ar Trampa kungu, piedalījās arī mūsu vēstniecības pārstāvji, vēstnieks un tā tālāk. Viss ir protokolēts. Un tā ažiotaža, jūs saprotiet... nu, man tagad sākt kaut kādā veidā komentēt savas attiecības ar Trampu – ko es esmu ar viņu runājis, vai man ir kaut kādas attiecības vai nav attiecības. Es to nevēlos darīt. Bet tas, ka tāda tikšanās ir notikusi, tas, ka es pazīstu viņa ģimenes locekļus, – to es varu apstiprināt, bet es negribētu, lai Trampa kunga personība kaut kādā veidā būtu saistīta ar kaut kādu izmeklēšanas komisijas darbu. Tad, kad es biju ministra amatā, tad, kad es biju Ministru prezidenta biedrs, tad, kad es biju Rīgas vicemērs, un tā tālāk. Tad, kad es braukāju, es tikos ar ļoti daudziem cilvēkiem, uzņēmējiem un aicināju investēt Latvijā. Un, ja es nemaldos, tajā vizītē mums bija vairāk nekā 20 dažādas tikšanās ar pietiekami nozīmīgām personām. Varu pateikt to, ka tajā laikā es tikos arī ar Rūdolfu Džuliāni (ja tas interesē izmeklēšanas komisiju), bet tam nav sakara ar šo komisiju. Tā ka reāli varētu radīt ažiotažu viskaitur, jo Rūdolf Džuliāni arī ir pietuvināts Donaldam Trampam. Bet nevajag šajā gadījumā Amerikas Savienoto Valstu prezidentu iekļaut kaut kādās lietās, ar kurām viņam nav nekāda sakara.”

A.Judins norāda: “Es dzirdēju vairākus jautājumus. Es pats uzdevu dažus un kolēģi. Uz vairākiem jautājumiem jūs atbildējāt ar pretjautājumu: “Nu ko jūs gribat, – lai es runātu par kaut ko nenozīmīgu? Vai mēs tieši gribam tagad par to diskutēt?” Jautājums uz jautājumu, bet mums protokolam tomēr ir ļoti svarīga konkrēta atbilde. Un šoreiz es lūdzu atbildēt nevis ar pretjautājumu vai stāstu par kaut ko citu, bet ļoti konkrēti. Tātad jūs sniedzāt vairākus priekšlikumus, kā komisijai labāk organizēt darbu, kādus jautājumus uzdot, kam uzdot. Tas viss ir ļoti labi, un mēs noteikti par to diskutēsim. Bet man ir konkrēts jautājums, man kā komisijas biedram gribētos uzdot vairākus jautājumus par faktiem, kas ir konkrētajā publikācijā, arī krimināllietā. Un tad jautājums: vai jūs atbildēsiet uz šiem jautājumiem vai neatbildēsiet atklātajā vai slēgtajā daļā?”

A.Šlesers skaidro: “Jā! Es atbildu ļoti precīzi. Es nekādā gadījumā neplānoju komentēt kaut kādu vienu vai otru izdevuma informāciju. Izdevuma – jo es nevēlos reklamēt kādu mediju. Nevēlos reklamēt mediju, sāksim ar to. Punkts viens. Otrs. Ja mēs ar jums satiktos 2011.gada maijā – tad, kad šis jautājums bija atsūtīts, un tad, kad bija ļoti daudz to jautājumu. Principā tāda sēde bija. Jūs tad nebijāt deputāts, ja es nemaldos, bet bija daudzi citi. Un es atbildēju uz visiem jautājumiem 2011.gadā. Man negribētos to sarunu, kas jau ir bijusi 2011.gadā, pārceļt un sākt stāstīt, ko es atbildēju tad. Mana

atbilde ir ārkārtīgi vienkārša: piecu gadu laikā es esmu sadarbojies ar KNAB, esmu sniedzis atbildes uz visiem tiem jautājumiem tā, kā es uzskatīju par pareizu. Galarezultātā šī lieta ir izbeigta nevis noilguma dēļ, bet tādēļ, ka nav bijis pamata to tālāk virzīt kriminālvajāšanai. Viss. Komentēt lietas, ko KNAB izmeklējis, es ļoti atvainojos. Man nav kā privātpersonai nepieciešams veikt kaut kādu sevis izvērtēšanu vai izmeklēšanu, lai palīdzētu jums. Jūs esat radījuši komisiju. Tā ir jūsu problēma – ko jūs rakstīsiet tajā visā ziņojumā! Mans uzdevums ir aizstāvēt savu pozīciju. Es esmu paudis gana daudz informācijas. Un pats svarīgākais – es esmu kliepējis bažas par tā saucamajiem meliem, kas ir bijuši tirāžēti, ka Streļčenoks ir aizvēris šo lietu. Šo lietu Streļčenoks nav aizvēris! Viņš nav bijis ne tad, kad šo lietu sāka, ne tad, kad beidza. Šo lietu aizvēra Kivleniece, kas ir bijusi Jutas Strīķes labā roka. Kas ir noticis starp šīm divām sievietēm? Kāpēc pēkšņi viņas ir ienaidnieces un dažādās frontēs? Nejautājiēt man! Bet Kivleniece ir tā, kurai ir jāatbild uz visiem tiem jautājumiem, ja jūs gribat runāt par publikācijām. Un vēl vairāk – es gribētu teikt: ir bijuši cilvēki, kuri ir bijuši notiesāti par to, ka tiek izplatīta kaut kāda klasificētā informācija. Tad vispirms tieciet skaidrībā ar to, kurš ir noplūdinājis. Tur ir tikai daži cilvēki, kas to var izdarīt. Ja starp divām priedēm nevar izvēlēties, kura no tām ir tā pareizā, tad, man liekas, ir kaut kāda problēma. Visiem ir skaidrs, ka Juta Strīķe un Jurašs ir tie, kas ģenerēja šo lietu tad, un viņi ir tie, kas ar šo lietu gribētu ar baltu zirgu kaut kā iejāt Saeimā. Viņi gribētu iejāt Saeimā! Viņi ir tie, kas stāvēja klāt noplūdināšanai. Viņi ir tie, kas stāsta, cik pareizi cilvēki ir rīkojušies. Bet vēlreiz saku: tie ir mani pieņēmumi. Es neplānoju piedalīties vēlēšanās. Katram ir tiesības izmantot dažādas platformas, caur kurām startēt vēlēšanās. Bet mana atbilde ir tāda: es esmu sniedzis gana daudz atbilžu piecu gadu laikā. Es novēlu jums veiksmi. Es ceru, ka jūs tiksiet skaidrībā ar to, vai tiešām Streļčenoka kungs ir aizvēris šo lietu vai nav.”

A.Judins norāda: “Šlesera kungs, jūs noteikti informējiet varbūt prokuroorus vai KNAB cilvēkus, vai citus par interesantu, svarīgu informāciju. Arī šodien jūs atnācāt ar paziņojumu izklāstīt. Bet tas nav mūsu jautājums – kādas ir attiecības starp Kivlenieci un Strīķi. Mēs neuzdevām to jautājumu. Tas ir jūsu mesidžs, jūs to atkārtojat, un jūs varat to darīt. Mums ir citi jautājumi. Un, lai taupītu jūsu laiku un mūsu laiku, man gribētos saprast. Es turu rokās tagad nevis žurnālu, bet krimināllietas materiālus, un šeit ir dažādi fakti un dažādi apstākļi. Un man bija doma, ka tieši tad mēs varēsim diskutēt par šiem jautājumiem un jūs varēsiet atbildēt. Un, ja jums ir nolūks, ir gatavība to darīt, tad mēs varam plānot tādu diskusiju, jā, – slēgto daļu. Ja jums nav tādas gribas, jūs varat vienkārši teikt: “Nē, es neatbildēšu!” – un tad viss būs skaidrs.”

A.Šlesers norāda: “Judina kungs, es esmu atbildējis gana precīzi. Es šoreiz palūgšu manam advokātam, jo tomēr šī nav saruna pie alus kausa kādā neformālā vietā. Tā ir komisija. Ir juridiskās procedūras. Jūs sakāt: “Nu, pastāsti vēl! Nu, mums kaut kā līdz tām vēlēšanām ir jāaizvelk. Nu, būtu ļoti labi, ja šo komisiju varētu vēl par sešiem mēnešiem pagarināt, lai mēs varētu vēl kaut ko tur izdarīt!”

Man šajā gadījumā nav vēlmes palīdzēt jums kā politiķim gatavoties vēlēšanām, Judina kungs. Bet es tagad aicinu komisijas vadītāju: drīkst dot vārdu manam advokātam, lai viņš noformulē juridiski manu pozīciju?”

A.Judins vaicā vai advokāts ir aicināts un tiesīgs runāt. **I.Sudraba** skaidro, ka kā jau sākumā informējusi, komisija darbojas saskaņā ar Satversmi, no kuras izriet tiesības uz advokāta palīdzību uz kā pamata arī dod vārdu **V.Tihonovam**.

V.Tihonovs skaidro: “Judina kungs, es neatbildēšu klienta vietā uz viņa jautājumiem – Dievs pasarg! Es gribu realizēt juridisko aizstāvību (to es arī daru), palīdzību, skaidrot klientam tiesības. Un man bija tikai divi sakāmie. Pirmo faktiski jau komisijas vadītāja arī pareizi norādīja: es gribu aicināt klientu un cienījamos pārējos komisijas locekļus atcerēties. Tātad Parlamentārās izmeklēšanas komisiju likuma 1.panta trešā daļa: “Parlamentārās izmeklēšanas komisija savā darbībā ievēro Satversmē un citos normatīvajos aktos noteiktās personu tiesības un brīvības.” Tas ir jāatceras. Ainārs Šlesers tomēr ir persona, pret kuru bija kriminālprocess, un viņš arī šodien vairākas reizes centās izskaidrot un vērst cienījamās komisijas uzmanību, ka principā daži komisijas locekļu jautājumi ir vērsti uz ko? Tā ir otra tēze, kurai es gribēju lūgt vērst arī klientam uzmanību un jums atcerēties – uz Krimināllikuma 294.¹ panta “Iejaukšanās pirmstiesas kriminālprocesā” sastāvu: “Par jebkādu amatpersonas, kura veic pirmstiesas kriminālprocesu, ietekmēšanu nolūkā likt šķēršļus [...] procesa uzsākšanai” (tas nav mūsu gadījums) “vai veikšanai vai panākt nelikumīga lēmuma pieņemšanu, – soda ar [...]” Krimināllikumā noteikto šo te sodu. Tas, kas jūsu jautājuma pēdējā daļa tiek vērstā uz klientu, spiežat uz divām lietām. Pirmkārt, jūs sakāt, ka jums ir operatīvā informācija un jums ir krimināllietas materiāli jeb likumā noteiktais aizliegums izpaust informāciju, tajā pašā laikā par šiem notikumiem šī informācija. Jūs jautājat manam klientam atklātā sēdē, lai viņš kaut ko komentē, varbūt tas ir no tā procesa, varbūt tas nav no tā procesa. Un otrs. Tātad šādā veidā, ja kāds deputāts faktiski piespiež prokuratūru un izmeklēšanas iestādi veikt kādu lēmumu. Šajā gadījumā jūsu jautājumi taču vērsti ir uz ko – pārskatīt lēmumu, tādu vai citādu, ar konkrētu mērķi – panākt, kādam tam būtu jābūt jūsu kā deputāta ieskatā, kādam jābūt tiesībsargājošās iestādes lēmumam pēc jūsu politiskās pārliecības. Tas ir tas, ko es klientam arī lūdzu. Tas man arī viss. Es vairs neatbildēšu viņa vietā par apstākļiem, faktiem. Bet es gribu lūgt arī cienījamo komisiju: nodalām – nodalām! – šo te robežu. Ciktāl, ja jūs sākat klientam pārjautāt faktus, kurus ir iespējams pārbaudīt kriminālprocesā atklātā sēdē, pieprasot viņam komentēt, to jau mēs nevaram nemaz izdarīt, jo tas ir Krimināllikuma pārkāpums. Kā tad mēs pēc tam.? Atjaunos tagad KNAB izmeklēšanu tikai tāpēc, ka kādam (es ne par jums tagad personīgi) – kādam deputātam liekas, ka vajadzēja vērtēt citādāk 2009.gadā, lai gan faktu tādu nav, jo notikumu tādu nav? Saprostiet, tas paradokss, ja, ko saka Šlesera kungs vairākas reizes, šādu faktu, pat ja ir bijušas kaut kādas sarunas kaut kur, nav. Tas ir pārbaudīts, un to nav. Ja to nav, tad par ko tiek jautāts šodien?”

A.Judins skaidro: “Es domāju, ka pārņem parlamentārajai komisijai, kas izveidota, lai analizētu kriminālprocesu, ka tā iejaucas kriminālprocesā, manuprāt, ir nevietā un mums ir tiesības jautāt. Cita lieta, protams, ka katrs var vērtēt, vai viņam atbildēt vai ne. Un mans jautājums bija arī pašā sākumā, es jautāju: varbūt mēs varam slēgtajā daļā runāt, teiksim, par tādām lietām? Jautājums par formātu. Bet es neredzu jēgu, teiksim, plānot kaut kādas papildu sēdes un citā formātā, ja atbildes tomēr nav plānotas. Tālāk. Es šeit neuzdevu nevienu jautājumu no operatīvās lietas vai krimināllietas. Es jautāju par pazīmēm, kas raksturo valsts sagrābšanu. Un tiem cilvēkiem, kas strādāja politikā iepriekšējos gados, es domāju, ka, iespējams, es pieļāvu, ka kaut kas ir zināms par tādiem gadījumiem, tāpēc es atļaujos jautāt, lai iegūtu papildu informāciju. Jo taisnība – 2009., 2010.gadā es nebiju Saeimā. Un par to, kā patiesi organizēta Latvijas politiskā dzīve, es uzzināju vēlāk.”

A.Šlesers: “Judina kungs! Pašā nobeigumā es no savas puses vēlreiz gribu pateikt to, ka, ja kāds kuluāros ir pateicis kaut ko par kādu no cilvēkiem – vai tas ir deputāts, vai ministrs –, tās ir kuluāru sarunas. Man jāizsaka nožēla, ka šajā gadījumā nācās ciest Sudrabas kundzei, ar kuru, starp citu, man ir bijusi tiesvedība. Un tā ir tā vēl viena lieta. Mēs neesam bijuši ne vienā partijā, ne vienā frakcijā un tā tālāk, mēs esam bijuši dažādās, kā saka, lietas pusēs, kur, jā, saka, tā tiesa beidzās pirms daudziem gadiem, un tas, ka kāds pasaka... un pēc tam jūs, politiķi, tik veiksmīgi (un jūs ieskaitot), jūs tagad tā ļoti nevainīgi, tā: nē, nu es jau neko, es tikai gribēju tā drusku parunāt. Bet kā jūs gribējāt, kā saka, Sudrabas kundzi noņemt no politiskās arēnas, vai ne! Tāpēc es uzdošu retorisku jautājumu: kā būtu, ja es tagad preses klātbūtnē pateiktu, ka jūs esat, iespējams, arī aģents kaut kādā valstī? Redziet, vārds “iespējams” ir aizdomu ēna, Judina kungs! Pa šiem gadiem es esmu gana labi iemācījies, ka vārds “iespējams” principā apgāž jebkādas teorijas. Bet būtībā tas ir apmēram tā – nozaga mēteļi tev vai tu nozagi –, kāda tur atšķirība, kaut kāda problēma tur bija. Judins bija aģents, iespējams, bija aģents vai nebija. Bet tas, ka Judins, iespējams, ir aģents, par to man šodien, kā saka, ir pārliecība, jo, iespējams, tas tā ir, jo es esmu dzirdējis tirgū. Judina kungs, bet vai tad cilvēki tirgū var mānīties? Tie ir visgodīgākie cilvēki. Es sākumā gribēju drusku viest skaidrību par Sudrabas kundzi, par kuru sākumā šī komisija vispār tika spridzināta gaisā, – ka viņai jānoliek deputāta mandāts. Principā ir jāiet un, kā saka, jāiet prom no publiskā darba un tā tālāk. Gandrīz vai jālūdz, lai kaut kādu procesu pret viņu izvirza, kā saka, uzsāk.”

M.Leja vaicā **A.Šleseram** vai Valsts ieņēmumu dienests ir pieņēmis kādu galalēmumu deklarāciju lietā, uz ko **A.Šlesers** norāda, ka nav lietas kursā un nav informēts.

Ā.Meikališa skaidro: “Varbūt ne jautājumi, bet divos virzienos. Pirmkārt, te visu laiku izskan jautājums par slēgtām sēdēm un atklātām. Es jūtu – jau ne pirmo reizi. Tātad apakšjautājums. Vai tad tā ir vēlēšanās šeit sākt kaut kādu jaunu procesuālu izmeklēšanu? Otrs. Vai tā ir vēlēšanās tikt vaļā no masu medijiem? Un vai tā ir vēlēšanās tikt vaļā no ekspertiem, kas ir juristi šeit un spēj spriest juridiski? Otrs

jautājums. Man šodien patika, jo es beidzot izdzirdēju, ka šeit piedalās jurists Tihonovs un ka jautājumi izskanēja juridiski. Tālāk ko es gribētu teikt? Ja jautājumi Šlesera kungam, tad man jautājumu nav, jo viņa runa bija ļoti juridiski precīza, ļoti pamatota un izturēta. Un, cik es zinu, tad kriminālprocess šobrīd ir izbeigts. Un, ja kriminālprocess ir izbeigts, tas tika izbeigts, cik es saprotu, uz savāktiem pierādījumiem, kas tika nostiprināti procesuālā ziņā. Un, ja kādu kaut kas neapmierina vai kāds uzskata, ka process jāatjauno, tad jāgriežas citādākā veidā, bet Šlesera kungam noteikti nav jāatbild uz jautājumiem un jāmēģina vērtēt, kāda ir bijusi izmeklēšana. Vēl ko es gribu teikt? Jau vairākās sēdēs, kurās es gribēju teikt, man nebija iespējas izteikties. Arī šī sēde bija nedaudz interesanta, lai neteiktu vairāk, it sevišķi no dažu komisijas locekļu puses. Kāpēc? Es gribu kā procesuālists vērst uzmanību, ka neder šie uzbrūkošie jautājumi. Šeit nav nopratināšana, šeit nav process – šeit ir vienkārši uzklaušāšana. Un juristam ir jāsaprot atšķirība – ko nozīmē nopratināšana un ko nozīmē vienkārši personas uzklaušāšana komisijas sēdē. Un savos jautājumos, kaut arī ir slēpta vēlme, nevar būt izteikts vērtējums par vainu vai kaut ko tamlīdzīgu. Šeit darbojas nevainīguma prezumpcija visplašākajā nozīmē, un katrs jurists, katrs cilvēks zina, ko tas nozīmē. Mēs varam, un mums ir jāuzklausā cilvēki. To paredz šis parlamentārās komisijas likums, bet secinājumi un vērtējumi – tos mēs izteiksim vēlāk. Šobrīd, uzdodot jautājumus, izsakot savas domas, mums jābūt neitrāliem, un šis vērtējums nevar parādīties ne sejā, ne vaibstos. Un nav vajadzības šeit zīmēties ne sabiedrības priekšā, ne masu mediju priekšā. Vienkārši ir jāuzdod jautājumi un jānoskaidro, ko mēs vēlamies. Un, uzdodot jautājumus, to formulējumos vienmēr atcerēsimies, ka eksistē nevainīguma prezumpcija.”

M.Šics: “Uz vēlēšanos pateikt dažus vārdus es gribēju pateikt – advokāta Viktora Tihonova iniciēts. Un manu domu pastiprināja Meikališas kundze. Tātad, cik es saprotu (un es neesmu jurists un šajās jūsu smalkajās spēlēs neesmu), tiesvedība ir izbeigta un krimināllieta izbeigta, bet komisijai ir jāatrod vaina, nevis vaina, bet iemesli, kādēļ, iespējams, šī lieta ir izgāzusies, un nevis lai vainotu Šlesera kungu, bet vispār varbūt lai runātu par tām lietām, kas ir notikušas KNAB: kvalitatīvi – nekvalitatīvi, pavirši – nepavirši, novilcinot – nenovilcinot. Un faktiski šī izvaicāšana, manuprāt, ir nevis lietas aktualizēšana vai atjaunošana, tā, manuprāt, būtu pat pretlikumīga pēc tādas brīvprātīgas iztaujāšanas, bet slēgtā daļa priekš tam ir domāta, lai runātu par to, kas ir noticis šajā izmeklēšanas procesā un kuru dēļ varbūt, ja tās lietas ir bijušas pamatotas, lai mēs nākotnē šīs institūcijas to nedarītu. Tās ir manas pārdomas, bet es teicu – es neesmu jurists.”

A.Judins: “Man gribētos arī skaidrot, ja tas diemžēl nav saprotams visiem, ka mūsu mērķis nav atjaunot krimināllieta, kriminālprocesu, mums nav tāda uzdevuma. Bet mums ir izveidota parlamentārā komisija, lai pētītu jautājumus, kas saistīti ar valsts sagrābšanu un valsts nozagšanu. Un valsts sagrābšanai ir pazīmes. Un cilvēki, kas bija Latvijas politikā, var zināt par tādām lietām ļoti daudz. Un tāpēc mēs jautājam, lai iegūtu papildu informāciju. Bet, ja mūsu jautājumi ir uztverami caur tādu prizmu, ka

jūs gribat veikt kriminālprocesuālu pratināšanu vai atjaunot procesu. Diemžēl jāatzīst, ka tā ir nepareiza interpretācija, jo mēs runājam par faktiem, un valsts sagrābšana nav jēdziens, kas definēts Krimināllikumā. Mēs runājam par parādību, kas diemžēl pastāv vairākās valstīs, un man ir pamats domāt, ka arī Latvijā. Un informācija, ko atsevišķi cilvēki var sniegt, ir ļoti, ļoti vērtīga. Bet tā ir viņu izvēle – sniegt šo informāciju vai to nedarīt.”

A.Šlesers: “Judina kungs, redziet, ja jūs gribat runāt par valsts sagrābšanu, tad skaidrs ir viens, ka sabiedrības viedoklis lielā mērā tiek veidots caur masu saziņas līdzekļiem. Un mēs varam runāt par faktiem, kas ir šodien. Tā ir sanācis, ka visi galvenie sorosisti, kas ir bijuši Sorosa stipendiāti, šodien ieņem nozīmīgus amatus. Baiba Rulle, kas ir bijusi pirmsākumos pie šīs lietas atspoguļošanas, kas principā virzīja un spieda uz to, lai prokuratūra ātri ierosina lietu par kaut kādiem mediju namiem un tā tālāk. Bija jau publiski notiesājošs spriedums. Kur viņa pašreiz ir? Viņa ir režisore. Jūs zināt – kam? Ir tāds žurnālists Rēders, kuram austiņā visu laiku kaut kas ir ielikts. Un viņa ir tā, kas režisē visus šos televīzijas šovus Rēdera vadībā, aicinot dažādus cilvēkus. Jūs domājat – tā ir nejausība, ka vēl atsevišķi tādi nozīmīgi uzvārdi, kas ir bijuši zem Sorosa “jumta”, strādājuši, saņēmuši naudu, stipendijas un tā tālāk, ka viņi tagad... Apskatieties, es nekādā gadījumā negribu pārmest žurnālistiem, kas godprātīgi dara savu darbu. Bet ir režisori. Un viņi šodien saņem algu Latvijas Televīzijā, citos masu saziņas līdzekļos. Es tikai vienu uzvārdu nosaucu tāpēc, ka Lejas kungs zina, ka Rulles kundze ir bijusi tā, kas ļoti aktīvi 2011.gadā režisēja daudzas lietas šeit, Saeimas kuluāros. Pat ļoti daudzas. Izpētiet, lūdzu, ja jūs runājat, – kā tas ir sanācis, ka tie cilvēki, kas nosaka dienaskārtību... jo ne jau žurnālists ir tas, kas pašās beigās šo sižetu palaiž tiešajā ēterā... tiešajā ēterā, un ne jau Rēders uzdod jautājumus, ja konkrētās Rēdera pārraides režisore oficiāli ir Baiba Rulle. Es vienkārši jums gribēju pateikt faktu, kā tas ir sanācis, ka pašreiz visur ir sorosisti, kas ir saņēmuši Sorosa stipendiju. Es negribu runāt par faktiem, bet ir viena lieta. Jūs gribat līst kaut kādos privātos uzņēmumos, kas nekad nav bijuši valsts, un tā tālāk. Es runāju par valsts uzņēmumiem, kuros pašreiz strādā cilvēki, saņem algu no nodokļu maksātāju naudas, un viņi režisē šodien, un viņu ietekme uz nākamajām vēlēšanām būs ārkārtīgi liela. Kāda būs dienaskārtība? Ne jau žurnālisti noteiks. Es tagad runāju par politiku, es vairs nerunāju par šo procesu. Es esmu privātpersona, es neesmu vairs politiķis, tā ir tā atšķirība. Redziet, ja es gribētu iet politikā, tad mēs mačotos ar jums līdz pat nākamajām vēlēšanām, un tas būtu interesanti, jo, ziniet, kad divi lielle kaujas, tad pārējie – mazie – pazūd. Bet es neplānoju piedalīties un nebūšu jums sparinga partneris un atbalstītājs. Vienīgais, par ko es esmu gatavs runāt, ir par ekonomiskajiem jautājumiem. Visu pārējo, kā teikt, es atstāju jūsu ziņā. Latvijas iedzīvotāji pieņems pareizo lēmumu. Kāda būs Saeima, ar tādu mēs arī dzīvosim, ja tā ievēlēs valdību, un tā tālāk. Bet jums ir jāpārbauda, kāpēc Sorosa stipendiāti šodien ieņem vadošos amatus un diriģē lielā mērā kaut kādus notikumus. Bet kā Baiba Rulle ir nokļuvusi par režisori Latvijas Televīzijā? Viņa konkursa kārtībā? Jūs prasījāt, vai esmu kādu līcis amatā. Es neesmu dzirdējis, ka

ir bijis atklāts konkurss pie Rēdera, kur ar sabiedrības vairākuma atbalstu būtu pieņemts atbilstošs kandidāts, kurš kļūtu par režisoru viņa pārraidēm.”

A.Judins norāda: “Šlesera kungs, es šodien ļoti cerēju, ka uzzināšu, kā politiķi devuši rīkojumus ar reklāmas līgumiem finansēt privātos medijus. Tāds ir mans jautājums. Jūsu atbilde uz visiem jautājumiem: ka jūsu jautājums varbūt arī ir interesants, bet ir vairāki citi vēl interesantāki. Un jūs runājat par tiem saviem jautājumiem. Es vēlreiz gribu teikt – jebkurš jūsu jautājums, ko jūs minējāt, ir ļoti interesants, un es labprāt gribu saņemt papildu informāciju, lai mēs varētu pētīt šos jautājumus. Bet, ja jūsu jautājumu ģenerēšana traucē mums uzdot mūsu jautājumus, noskaidrot faktus, tad sanāk tā, ka mēs neko neuzzinām. Līdz ar to es tieši tad, paldies, es pieņemu jūsu piedāvājumu iegūt papildu informāciju. Es ceru, ka tie nebija tukši vārdi, ka “man ir daudz ko pastāstīt, bet neko nestāstīšu”, varēsīm satīties, un jūs pastāstīsiet par “tumbočām”, par VIENOTĪBU, par Sorosa ietekmi visas tās lietas. Tas ļoti noderēs.”

A.Šlesers skaidro: “Judina kungs! Es atvainojos, mēs debatējam tagad, jo es esmu spiests atbildēt uz šīm replikām. Piemēram, par “Liepājas metalurgu”. Jā, nē, nē. Es pat esmu gatavs te runāt. Es vienkārši retoriski teicu: kāpēc ir vajadzīga izmeklēšanas komisija, lai runātu par tām lietām, par kurām var vienkārši aprunāties? Bet, ja jau reiz mēs esam savākušies, tad gribu šodien pateikt sekojošo. “Liepājas metalurga” lieta. Kas it kā kādam tika pārdots, bet kaut kā sanāca, ka viss notika neveiksmīgi. Kas uzņēmās atbildību, ka neveiksmīgi tika pārdots “Liepājas metalurģs”? Kurš uzņēmās atbildību? Nevienš. Nākamais. Tātad kas ir noticis visā šajā procesā, kas ir zaudētāji? Valsts ir zaudētāja, kreditori ir zaudētāji, administratori ir nopelnījuši miljonus. Tos pēdējos ciparus es nevaru precīzi pārbaudīt. Tad es atvainojos – te ir valsts nozagšana. Kā var būt tā – valsts pārdod uzņēmumu, cieš milzīgus zaudējumus un beigās vēl atsevišķi administratori saņem miljonus. Pasakiet, lūdzu, Judina kungs, kurā lietā valsts ir cietusi zaudējumus no manis? No manis! Mēs tagad politiski runājam. Kur? Par valsts nozagšanu. “Liepājas metalurģs” ir nozagts, par “Citadeles” banku... tika pārdota par summu, kas ir smieklīga. Tas bija valsts īpašums, es atvainojos. Tas apmēram ir tā – cik maksā maciņš? Ir liela atšķirība, vai maciņš ir tukšs vai maciņā ir 10, 20 miljoni. Ja es nemaldos, “Citadeles” maciņā bija 20 vai pat 30 miljoni. Tā ir tā ikgadējā peļņa. Tā ir summa, par kuru tika pārdota “Citadele”. Tā ir valsts nozagšana visaugstākā veidā. Es to šodien jums varu paziņot vēlreiz. Nevis iespējams, bet tā tas ir bijis. Un tur ir konkrēti cilvēki, kas ir piedalījušies lēmumu pieņemšanā un to lobē. Tā ka, godājamie politiķi, tur ir valsts nozagšana. Runāt par to, kas ir bijis pirms 10 gadiem vai 2010.gadā... vēl kaut kur, vai kāds tirgū nav pateicis, ka Sudrabas kundzes kaut kāds viedoklis kaut kur kādam nepatīk... Es vēlreiz saku – tas nav nopietni šodien. Cīnieties, lai tiešām tā tēma “valsts nozagšana”, “Citadele”, “Liepājas metalurģs” un tā tālāk līdz pat “tumbočai” tiek kaut kā atšķetināta. Kaut kā es neesmu dzirdējis, ka jūs gribētu pirms vēlēšanām uztaisīt, piemēram, šo komisiju, paplašināt ar šiem konkrētajiem jautājumiem. Izskatās, ka nav tādas vēlmes.”

A.Judins norāda: “Man ir lūgums Lejas kungam: izmantojot informāciju, kas izskanēja, varbūt pamēģināt dabūt papildu informāciju. Un, ja tiešām ir pamats uzsākt kādu kriminālprocesu vai, teiksim, veikt izmeklēšanu, lūdzu attiecīgi rīkoties.”

A.Šlesers norāda: “Judina kungs, es pateicu faktus, kuri ir visiem zināmi. Administratori nopelnīja miljonus, valsts pazaudēja, kreditori, tai skaitā “Latvenergo”, tie, kas bija lielākie kreditori “Liepājas metalurgā”, – visi pazaudēja, izņemot administratorus. Tieciet ar to galā! Paņemiet tās lielās lietas. Tie, par ko mēs runājam, ir kaut kādi privāti uzņēmumi, kaut kādi privāti. Mēs nerunājam ne par vienu valsts uzņēmumu. Mēs neesam runājuši ne par vienu faktu, kur kāds kaut ko zadzis. Pasarg Dievs, vēl valstij zaudējumi! Pasakiet – manā darbībā, tad, kad es piesaistīju lēto aviokompāniju *Rainer*, par kuru mani arī pratināja. Un, zini, kāds bija filozofisks uzstādījums? Es esmu radījis zaudējumus. Kāpēc? Jo ir iedotas atlaides. Es teicu: “Bet saprotiet, ja sākumā šīs aviokompānijas nav un ienākums ir nulle, un tas viss, ko ģenerē šis bizness.” Tātad mans uzstādījums bija – piesaistīsim tūristus, lai viņi brauc, lai tērē naudu, un tādā veidā mūsu ekonomika attīstīsies. Diemžēl šo lietu izskatīja, jo it kā valstij ir radīts zaudējums, jo, piesaistot kompānijas, ir iedotas kādas atlaides. Bet tās atlaides bija iedotas visiem. Tās ir filozofiskas, politiskas cīņas.”

A.Judins norāda: “Atklāti sakot, man arī bija jautājumi par šo gadījumu, bet atklātajā sēdē diemžēl es nevaru jums jautāt arī par tām atmaidēm. Tāda tā situācija. Tie jautājumi ir ļoti interesanti. Bet kā es jums varu uzdot, ja tie nebija publicēti žurnālā?”

A.Šlesers skaidro: “Judina kungs, es piekrītu savam advokātam. Es oficiāli varu pateikt savu viedokli. Es nejutu komisijas ieinteresētību runāt par VIENOTĪBAS problēmām, jo “Citadele” – VIENOTĪBAS vadības laikā notika, “Liepājas metalurģis” – VIENOTĪBAS vadības laikā. Kurš iedeva garantijas, kurš tajā brīdī parakstīja par “Liepājas metalurgu” un tā tālāk, ko var pārbaudīt? Lejas kungs, to visu var pārbaudīt. Kāpēc jūs nepārbaudāt tās reālās nozagšanas, kas ir bijušas VIENOTĪBAS vadībā? Tā ir politiska cīņa, kura ir bijusi 2011.gadā, kura ir tagad. Tikai atšķirība ir tā, ka KNAB kaut kādā veidā vairs nav VIENOTĪBAS represīvais orgāns, tāpēc viņi ir slikti, jo, redziet, viņi pieņēma nepareizu lēmumu un tā tālāk. Bet tikai lieta tā – nav Streļčenoka. Nav Streļčenoka.”

I.Sudraba: “Es jums gribu vienu kopsavilkuma jautājumu uzdot. Es arī, vērtējot savu personīgo laiku, varētu klausīties visas tās sarunas vairākus gadus, lai nonāktu pie kaut kādiem secinājumiem. Tas nav iespējams. Bet, tā kā jūs esat vienīgais cilvēks, kurš, loģiski, zina absolūti visu, kas trīs gadus tika runāts, un pēc tam piecus gadus esat staigājis uz KNAB un zināt tos faktus, kurus vajadzēja apstiprināt, – jūsu secinājums par visu lietu kopumā? Tātad trīs gadi, kad tika noklausītas sarunas, tas bija viens no maniem tādiem personīgiem argumentiem par to, kāpēc tajā brīdī, kad konstatēja faktu, nesāka uzreiz izmeklēšanu. Bet kā jūs vērtējat visu procesu kopumā?”

A.Šlesers skaidro: “Jā, paldies, Sudrabas kundze! Tas, ko es vēlos pateikt, nekomentējot pašu kriminālprocesu, bet to būtību, lai jūs saņemtu vismaz daļēju atbildi uz jūsu jautājumu. Jūs saprotat, ka tajā laikā, kad esat amatpersona, jūs iegūstat informāciju, ka tiek noklausīts; jūs iegūstat daudz ko citu, par ko sabiedrībai atsevišķi mediji nemaz neziņo un neraksta; jūs zināt, kuri cilvēki un kad ir devuši kādu komandu, kā rīkoties, un tā tālāk. Es runāju šinī gadījumā par bijušo KNAB vadītāju Jutu Strīķi, par viņas ciešajām saiknēm tieši ar VIENOTĪBU – kā tur visa koordinācija notika, un tā tālāk. Tad, protams, bija vietas un lietas, par kurām mēs runājām atklāti, patiesi; bija lietas, kur mēs blefojām; bija lietas, kur mēs dzinām jokus, un tā tālāk. Tas viss ir bijis. Bet ir viena lieta. Jo, ja jūs zināt, ka milzīgi spēki pret jums ir vērsti, braukā līdzī mašīnas ar “operiem”, mēģina kaut ko tur... nevar saprast, ko viņi mēģina. Jo tas, kas man līdz galam nebija skaidrs visu šo laiku: kāpēc lietas tika novilcinātas? Un te man jāsaka, ka laikam viens kolēģis, ar kuru jūs tiksieties, es publiski arī viņa argumentus dzirdēju. Kāpēc lieta KNAB tika novilcināta piecus gadus? Kāpēc nevarēja ātri daudz ko izvērtēt? Kāpēc laikā, kad Šlesers ar Ameriku un Lembergu tiekas un KNAB jūt, ka ir notiek nelikumība, kāpēc nenotiek reakcija? Atbilde ir ārkārtīgi vienkārša: tāpēc ka nebija pamata uzsākt uzreiz, jo tie KNAB cilvēki – viņi zina, ka saruna starp mani, Lembergu un Ameriku ir notikusi pēc Amerikas ievēlēšanas. Nav iespējams ātri panākt notiesājošu spriedumu, jo sarunas nav. Nevar runāt par to, ka saruna ir bijusi pirms ievēlēšanas, – kā tas ir rakstīts šeit. Šajā dokumentā ir konkrēti rakstīts, ka notiek iespējama kukuļņemšana, piedāvāšana un tā tālāk ar mērķi ievēlēt Ameriku. Es atvainojos! Tas viens no argumentiem, kā es to vērtēju, – ir bijusi politika. Es esmu godprātīgi gājis uz KNAB, esmu atbildējis uz visiem jautājumiem visu šo gadu garumā, un tā tālāk. Bet tajā brīdī, kad es 2015.gadā saņēmu tos papīrus – tad, kad es arī sasaucu preses konferenci –, es sapratu, ka principā tur viss ir balstīts uz “pieņemam”, “pieņemam”, “pieņemam”, “pieņemam, ka tā ir bijis, tā un tā”. Un finālā: tas, ko es vēl sadzirdēju masu saziņas līdzekļos, – ka vainīga esot prokuratūra, jo, redziet, tās uzdevums bija nosūtīt lietu uz tiesu, un lai tiesa vēl 10 gadus tiesā – tā, kā daudzus citus. Godājamie kolēģi! Es esmu sešarpus gadus bijis ārpus politikas. Tie, kas uzsāka šo procesu, – viņi to ir panākuši, jo, kamēr tev ir aizdomu ēna, tu nevari atgriezties atklātajā politikā un kaut ko darīt. Tagad man nav vairs plāna atgriezties. Dzīve ir pārāk īsa, ir citas prioritātes un tā tālāk. Un līdz ar to tēma par termiņu: kāpēc bija vajadzīgi pieci gadi? Un tad, kad es dzirdu (tas ir tas, ko jūs varat pārbaudīt), ka kaut kāda informācija nenāk no kaut kurienes – un viss. Jūs saprotiet, tā lielākā problēma ir tā: neatrod Šlesera bankas rēķinus – to nav. Jo, lai atmazgātu naudu, ir jāatrod kaut kādi rēķini, caur kuriem notiek naudas atmazgāšana, par ko ir runāts šajā dokumentā. Tādu vienkārši nav! Tiek meklēta informācija par visādām kompānijām ārzemēs. Es pat nezinu, kurās ārzemēs, es tikai, kā saka, esmu dzirdējis, ka kaut kur Šveicē un vēl dažās valstīs. Kur ir meklēts – nezinu. No turienes ir saņemta visa informācija. Kāpēc ir nepieciešams vēl to lietu vilkt? Kāpēc ir vajadzīgi pieci gadi? Tā problēma ir tāda: šo lietu tomēr pret mani uzsāka kā pret politiķi. Un es domāju, ka šai lietai patiesībā bija divi mērķi: viens – mēģināt notiesāt, un, ja reiz nav izdevies savākt to visu informāciju, tad otrs – vilkt garumā tik, cik likums atļauj. Un pieci gadi bija laikam tas termiņš, kad

drīkst veikt šo visu procesuālo darbību – izmeklēšanu, noklausīšanos. Jo, redziet, ļoti izdevīgi: ja nu gadījumā Šlesers šo piecu gadu laikā kaut ko izdarīs? Varbūt viņš dzērumā ar mašīnu kokā iebruks. Nu tad notiesāsim par jebko! Galvenais – strādāsim cītīgi! Cik miljonu ir iztērēts – miljonu! – visai šai darbībai, lai izvērtētu šo konkrēto lietu? Un tad ir jautājums: vai tas ir līdzsvarā ar visām tām “Metalurga”, “Citadeles” lietām, ar visām pārējām? Diemžēl tās ir dažādas lietas. Tā ka uzstādījums, kas bija 2011.gadā, ir atbildams ar šo konkrēto 12.decembra dokumentu – vēstuli, ka lieta ir izbeigta tāpēc, ka nav bijis pamata. Un šajā gadījumā tie, kas mēģināja šo lietu, tā teikt, novest līdz viņiem vēlākam rezultātam, tagad grib iet politikā un stāstīt, cik tur visi pārējie slikti. Tā ka tā ir bijusi politika no paša sākuma. Es gribu pasvītrot – lai to Lejas kungs arī dzird. Jautājums: “Vai ir tiesības veikt procesuālas darbības pret deputātu, ministru vai kādu citu augstu amatpersonu?”. Jā, ir. Ir! Bet, ja tas viss ir politizēts un ja tas ir noplūdināts, un jūs mēģināt uzdot man jautājumus. Es gribētu sadzirdēt sākumā un redzēt notiesājošu spriedumu šajā lietā par klasificētas informācijas noplūdināšanu. Gribētos, lai starp tiem diviem trim cilvēkiem, kas varēja noplūdināt, vienu notiesā. Es gribētu, Judina kungs, lai jūs veicinātu, jo šis ir ļoti nopietns noziegums. Nē, par šo konkrēto gadījumu! Nē, par šo, kur atrast ir daudz vienkāršāk, jo ir tikai divi trīs cilvēki, kas varēja to reāli izdarīt. Bet, kā es saku, es nevaru šodien, kā saka, pasūtīt kaut kādu lēmumu, spriedumu un tā tālāk. Bet fakts ir tāds: tā ir bijusi politika, un tā joprojām ir politika. Un laikā, kad Juta Strīķe ar savu galveno korifeju ies uz vēlēšanām, atcerieties kā politiskie konkurenti. Ja jūs, Judina kungs, būsi vienā koalīcijā, apvienībā ar Strīķes kundzi, tad droši vien jūs nebūsi tas, kas uzdos jautājumus, kurā brīdī Kivlenieces kundze ir kļuvusi par kaut kādu Streļčenoka represīvo orgānu, kas sāka strādāt pret Strīķes interesēm. Uzdodiet! Jo Kivleniece bija tā, kas sāka, un tā, kas beidza. Ticiet skaidrībā ar to! Un tad, man liekas, sabiedrība sapratīs, kuri ir meli un kuri – patiesība.”

A.Borovkovs vaicā: “Jā, man tikai viens mazs jautājums. Es tiešām visu laiku dzirdu šo konsekvenci par to, ka vajag kaut kādā sadaļā sēdi pārvērst par slēgtu. Kāds tam ir mērķis? Kas šeit ir plānots, un kas šeit notiks tāds, ko nevaram dzirdēt mēs – klātesošie?”

I.Sudraba vaicā **A.Šleseram**, vai viņš atbildēs uz jautājumiem, ja komisijas turpmākā sēdes daļa tiks slēgta.

A.Šlesers norāda: “Es negribētu, lai vienu politiķi izvērtētu cits politiķis. Tā ir mana pozīcija. Es negribētu, Judina kungs, zinot, ka jūs esat tomēr, jūsu profesionālā karjera ir bijusi, tā teikt, tāda, ka jūs varētu vairāk kaut ko izmeklēt, un tā tālāk. Es negribētu, lai viens politiķis izmeklē otru. Jums tagad arī jānoskaidro, kas ir noplūdinājis klasificēto informāciju. Un jautājums ir: kas izbeidzis? Vai šajā izbeigšanā ir bijušas savtīgas intereses no Kivlenieces kundzes puses? Aiciniet Kivlenieci, aiciniet Strīķi un pasakiet! Jo Strīķe jau bija tā, kas aicināja uzsākt kriminālprocesu pret tiem, kas izbeidza. Un sabiedrībai šķita, ka vajag pret Streļčenoku. Nav Streļčenoka! Streļčenoks

nav izbeidzis šo lietu! Nav, nav! Viņa nav! Ir izbeidzis tas pats cilvēks, kas sāka, Lejas kungs, kas bija, tas arī beidza. Un tā ir tā problēma. Kaut kā visi piesauc Streļčenoku, visa sabiedrība domā, ka Streļčenoks. Streļčenoks nav bijis ne tad, kad sāka, ne tad, kad pabeidza! Bet ir viena lieta: Streļčenoka kungs, tāpat kā Sudrabas kundze, bija galvenie argumenti visā šajā lietā. Sudrabas kundze - viņu kaut kur tur kaut kādas varas ir ielikušas. To jūs propagandējāt. Es ļoti atvainojos, tā ir politiska retorika bijusi, kur pilnīgi nepamatoti cilvēks tiek nomelnots. Par Streļčenoka kungu teica, ka viņš ir slēdzis šo lietu un, ka konkrēti Strīķe ar Jurašu teica, ka vajag ierosināt lietu pret Streļčenoku. Kāpēc jūs klusējāt? Jūs taču zināt, ka Streļčenoks nav izbeidzis šo lietu!”

A.Judins norāda: “Šlesera kungs! Man šajā izmeklēšanā visvairāk interesē, kā Latvijas politiķi izmanto varu, lai gūtu labumus. Un to es izmeklēju un izmeklēšu.”

A.Šlesers norāda: “Judina kungs, es vēlreiz saku: izmeklēšana ir beigusies. Mani politiskie konkurenti no VIENOTĪBAS nespēja panākt to, ka šī lieta nonāk līdz tiesvedībai, jo nav atrasts neviens fakts. Neviens fakts! Es neesmu pat administratīvi sodīts, nerunājot par saukšanu pie kriminālatbildības. Līdz ar to meklējiet valsts nozagšanu VIENOTĪBAS partijai, kā saka, tajā darbības lauciņā, un jūs atradīsiet. Jūs atradīsiet! Ja komisija tiks izveidota, – jūs atradīsiet.”

M.Šics: “Divās komisijas sēdēs ir izskanējis jautājums par to, ka uzņēmēju dzīves apgrūtinājums ir legālā, teiksim, legālais lobisms un lobisma likuma trūkums. Nav runa par to, ka katrā reizē mēģina vienam piesiet to, ka tas ir kaut ko pārkāpis, un otrs saka: “Tas jau ir lobisms.” Tātad jūs kā uzņēmējs un varbūt kā uzņēmēju grupas pārstāvis izjūtat šī legālā lobisma likuma trūkumu?”

A.Šlesers skaidro: “Zināt, ar ko atšķiras korupcija Latvijā no lobisma Vašingtonā? Jūs zināt, par ko ir runa, ja? Amerikā ir oficiāls likums – un es ceru, ka tāds tiks pieņemts –, un pie konkrētā advokāta vai cilvēka ir iespējams nākt kaut kādiem interešu grupu pārstāvjiem un aicināt lobēt konkrēto lietu, par to samaksājot. Un viņa galvenais uzdevums ir panākt to, lai tas tiek pieņemts, un nomaksāt nodokli no tās naudas, ko viņam samaksā par lobēšanu. Viss! Ja tāds likums tiktu pieņemts, tad mēs beigtu šeit runāt par visādām korupcijām un tā tālāk, jo, es ļoti atvainojos, – vēlreiz VIENOTĪBAS tēma. Apskatieties, kādus lēmumus partija pieņem un kādi sponsori finansē VIENOTĪBU! Kaut kādi lēmumi – un viņi atbalsta. Un, protams, šinī jautājumā mēs redzam: nē, nē, ka te viss ir kārtībā. Paņemiet pārbaudiet! Bet pareizi būtu šajā gadījumā, ja jūs, deputāti, pieņemtu lēmumu par lobismu, lai var aiziet pie konkrētiem cilvēkiem, kuri profesionāli nodarbojas ar lobēšanu, maksāt viņiem, un viņi atklāti maksātu nodokļus valstij. Kāpēc jūs to neesat pieņēmuši pēdējo sešarpus gadu laikā, kamēr es neesmu politikā?! Varbūt man vajag atgriezties kādreiz? Bet tas nebūs tas iemesls, dēļ kā es gribēšu atgriezties politikā, – lai vienu likumu pieņemtu.”

I.Sudraba: “Vēlreiz tad: es saprotu, ka mums nav pamata turpināt ar slēgto sēdi?”

A.Šlesers norāda: “Es izdalīju materiālus, jūs varat iepazīties, izlasīt un aicināt Kivlenieces kundzi. Sauksiet Kivlenieces kundzi, un viņa atbildēs uz visiem jautājumiem. Es neplānoju piedalīties atsevišķu partiju priekšvēlēšanu cīņā par varu nākamajā Saeimā. Es neplānoju jums palīdzēt. Nav man plāna, Judina kungs! Mēs esam politiskie oponenti, pa ja mēs respektējam viens otra viedokli kā kolēģi. Es esmu atbildējis jums visu šodien, jā.”

V.Tihonovs papildina: “Jā, es īsi, kodolīgi, ja drīkst. Cienījamā komisija un klātesošie! Precizēšu klienta atbildi. Mēs negribam pieļaut tādu praksi, ka parlamenta izveidota komisija, piedodiet, savā politiskajā un likumdevēja darbībā sāk pārskatīt, izvērtēt, taisīt citādus nolēmumus krimināllietā. Tātad slēgtajā sadaļā es noteikti stingri rekomendēju klientam nepiedalīties, jo es neredzu citu iespēju: kā vienīgais slēgtās daļas mērķis ir kaut kāda lietas ietekmēšana. Vai lai būtu kriminālprocess vai lai nebūtu, – tam nav nozīmes, bet šodienas diskusija zināmā mērā mums arī parāda, ka ir politiskie, teiksim tā, oponenti – bijušie vai esošie –, kas nodarbojas ar savu jautājumu. Es tagad vairāk par Judina kunga, vismaz mans klients, es tā saprotu, tā to arī uztver, jā. Un tad slēgtās daļas vienīgais tāds objektīvi redzamais mērķis ir tieši iejaukties tiesībsargājošo iestāžu darbībā caur konkrēto krimināllietu, piesaistot konkrēto personu, pret kuru process bija sākts un beigts. Tātad nebūtu pieļaujams šo personu, pret kuru sākts un pēc tam beigts, aicināt uz slēgto daļu, lai viņš pats sevi, kā pareizi norāda eksperti, vai nu apsūdzētu, vai aizstāvētos – tas būtu klajā pretrunā Satversmei, manuprāt, un Parlamentārās izmeklēšanas komisiju likumam. Atbildot uz jūsu jautājumu, – slēgtajā daļā, es vismaz domāju un cik es esmu arī sapratis no klienta, nekādas atbildes uz jautājumu par šo kriminālprocesu – par, pret, analizēt, neanalizēt – nesniegsim.”

A.Judins norāda: “Man gribētos vērst jūsu uzmanību uz to, ka komisija nav izveidota, lai atjaunotu kriminālprocesu vai lai iejauktos tajā. Mums ir informācijas apjoms, ko mēs analizējam, un mūsu pamatmērķis ir saprast, kādas pazīmes norāda uz valsts nozagšanu Latvijā. Es tieši runāju par tādu nepieciešamību tādēļ, ka mums ir informācija, ko varbūt nevajadzētu publiski tad, nu, tā formulēt arī jautājumus. Un mans pamatjautājums tagad: vai nu, bija jautājums, ka, vai mēs varēsim, uzdodot šos jautājumus, dzirdēt atbildes? Un es saņēmu atbildi, ka principā jūsu pozīcija ir, ka to nevajadzētu darīt. Jums šķiet, ka tas ir pretrunā ar Satversmi. Paldies par jūsu atbildi, un tad viss ir skaidrs, jā.”

V.Tihonovs norāda: “Bet jūs teicāt kādu teikumu pirms minūtēm piecām vai desmit: “Kā es varu uzdot jautājumu, ja tas nebija publicēts žurnālā?” Jūs kā deputāts komisijā sakāt klientam, kas ir uzaicināts uz noklausīšanu. Jūs ieklausieties, ko jūs pajautājāt. Kā jūs varat uzdot jautājumu, ja tas nebija publicēts žurnālā! Es domāju, caur to diemžēl es guvu apstiprinājumu, ka šie jautājumi žurnālā bija publicēti, noplūdinot selektīvi kaut ko no kaut kurienes, jo citādi nav izskaidrojams jautājums, kādēļ lai jums kā

cienījamam deputātam būtu atklātā komisijas sēdē vajadzējis personai, pret kuru bija ierosināts process, izpaust šādu teikumu: “Kā es varu uzdot jautājumu, ja tas nebija publicēts žurnālā?” Tātad nākamreiz es paņēmu vēl kaut ko no operatīvās lietas. Jūs šodien rādījāt krimināllietas lēmumu. Žurnālisti nofilmēja. Jūs rādījāt. Jūs šodien rādījāt, vicinājāt krimināllietas materiālus. Un jūs sakāt: “Zini, Šleser, pret tevi bija lieta, man te ir jautājumi! Es saprotu, ka es tos uzdot īsti nevaru. Paskatīsimies nākamo žurnālā! Tā, šis mans jautājums ir ietverts, nav? Ir ietverts, tāpēc es tev tagad jautāšu!” Kā lai to vērtē? Es atturēšos no vērtējumiem. Es ar to arī gribu beigt. Šis jautājums arī parādīja šo politisko cieņu starp bijušo politiķi un esošo. Un es to gribu norobežot un aicināt arī deputātus, nu, šo te nepārvērst par, man grūti pat to noraksturot. Bet jūs taču rādāt priekšzīmi sabiedrībai, nevis lai to šķeltu, bet lai šo parlamentārisma demokrātiju saprotamā kārtā ieviestu valstī! Un jūs arī diskutējat zināmā mērā par šiem te tiesībsargājošo iestāžu pietuvināšanu vienam politiskajam spēkam vai citam, šo te, piedodiet, acīm redzamo. Operatīvo izstrāžu nodaļas vadītājs – kā nu viņam bija tas pareizais uzvārds? –, kurš šajā lietā bija tieši pret manu klientu... Šodien viņš ir politiķis, es saprotu, laikam jums pietuvinātā partijā. Vēl viena šī te KNAB cienījama dāma, kura arī šodien ir acīm redzama politiķe, un tas ir jāņem vērā. To nedrīkstētu tiesiskā valstī, manuprāt, pieļaut. Jums taču parlaments. Parādiet, kā pareizi jāizskata lietas! Politika ir politika. Tiesībsargājošās iestādes, tiesu vara ir tomēr nošķirta un atsevišķa.”

A.Judins skaidro: “Es gribu teikt, ka savā darbā es mēģinu ievērot tieši akadēmisku pieeju jautājuma analīzei. Un mūsu jautājums par valsts nozagšanu un to, ko jūs citējat, tad manā rīcībā ir trīs informācijas avoti. Par vienu un to pašu situāciju no trim dažādiem avotiem. Proti, ir publikācija žurnālā, kas ir publiski pieejama; ir krimināllieta, par kuru var runāt anonimizējot, un plus arī tas, ka komisijas cilvēkiem ir iespēja iepazīties ar operatīvās lietas materiāliem. Un ne visus tos jautājumus, kas var palīdzēt atbildēt uz mūsu izmeklēšanas komisijas uzdevumiem, es varu uzdot atklātajā sēdē, tāpēc ka tur ir atšķirīgs statuss. Bet tas nenozīmē, ka šeit ir jautājums un nolūks atjaunot kriminālprocesu vai kādam tieši pret kādu vērst. Vienkārši mēs uzaicinājām cilvēku, kuram ir informācija, un viņa izvēle – vai nu šo informāciju sniegt mums, vai tomēr to nedarīt. Es respektēju jebkādu pozīciju, bet man bija svarīgi šos jautājumus uzdot, vismaz mēģināt uzdot. Paldies par tām atbildēm, ko jūs sniedzāt, bet tas bija svarīgi.”

V.Tihonovs norāda: “Judina kungs, jā, bet mums ir atšķirīgs skatījums uz pamatapstākļiem. Tātad šī persona nevis ir vienkārši persona, kurai zināms kaut kas par kaut ko, bet tā ir persona, pret kuru bija uzsākts kriminālprocess. Komisijas priekšsēdētāja arī pareizi formulēja šo situāciju. Trīs gadus veic, iespējams, operatīvās darbības, pieci gadi – izmeklēšanas process, kas pats par sevi ir būtisks cilvēktiesību pārkāpums, jo pārkāpj tiesības uz taisnīgu tiesu, kas tiek ietvertas. Kriminālprocesa pabeigšana saprātīgā termiņā. Tā ir pirmā būtiskā atšķirība. Otra būtiskā atšķirība. Es nedaudz samulsu pie jūsu viedokļa, ka izbeigta kriminālprocesa lēmums anonimizētā

veidā būtu pieejams sabiedrībai. Tas man ir kaut kas jauns. Izbeigts – tas nav tiesas nolēmums, kurš ir publisks. Tas ir izbeigts kriminālprocess. Sensitīva informācija!”

A.Judins norāda, ka tas ir publicēts Korupcijas novēršanas un apkarošanas biroja mājaslapā.

A.Šlesers: “Redziet, Judina kungs! Tur ir dažas problēmas. Es saprotu, ka mēs tagad par politiku sākām runāt, bet ļaujiet, Sudrabas kundze, tomēr viest skaidrību. Redziet, viņš jau arī uz tā āķa uzķērās. Mēs sākām par viskautko runāt, jā, un viņš saka: “Nē, nē, nē! Es no žurnāla izlasīju!” Virsprokurors Leja saka: “Pagaidiet, draugi! Tur ir tomēr selektīvi!” Tāpēc jau tur, kā saka, nav tā, ka viens pret vienu kaut kas paņemts, tur ir likts. Kaut vai šī epizode par Lemberga, Amerika, Šlesera sarunu, kas notika pēc Amerika ievēlēšanas. Šeit melns uz balta ir rakstīts: “Tāda saruna notika ar mērķi ievēlēt Ameriku!” Tātad principā ir pamats jauna procesa uzsākšanai, iespējams, par to, kāpēc šo procesu nesāka ātrāk. Novilcināja vai kā citādāk. Jūs citējat žurnālu visu laiku. Jūs sakāt tā: “Tas lietā nav, es no žurnāla tā kā jums uzdošu!” Kāpēc es uzdevu par Baibu Rulli? Tāpēc, ka Baiba Rulle, Nellija Ločmele un daudzi citi cienījami cilvēki ir Sorosa stipendiāti. Viņi visi kopā ar Ēlerti ir veiksmīgi kontrolējuši sabiedrisko viedokli daudzu 10 gadu laikā. Tas nozīmē to, ka ir ārkārtīgi veiksmīgi noplūdinātas kaut kādas selektīvas sarunas, lai izveidotu komisiju, kura var pārbaudīt visu, un tas rada platformu nākamajām vēlēšanām. Redziet, Strīķe ar Jurašu jau atšifrējuši sevi, iegājuši politikā, un tad saskaņo ar Baibu Rulli, kādā veidā tur Rēderam vajag uzdot jautājumus vienam vai otram cilvēkam, politiķim. Jā. Notiek saskaņošana. Jūs varbūt paprasiet, vai kāds noklausās, kādā veidā šie pārstāvji saskaņo informāciju savā starpā – ko kur publicēt, kādā veidā. Es nerunāju par žurnālistiem, es runāju par tiem konkrētiem sorosistiem. Un tur ir valsts nozagšana, jo viņi manipulē no pašiem pirmsākumiem! Es vēlreiz saku: ja nebūtu atlaista Saeima, tad vispār – par ko mēs te runājam?! Jā. Pārbaudīja tur – vainīgs, nevainīgs, viss izbeigts. Atlaida parlamentu! Un tagad šajā gadījumā viss, kas ir saistīts ar parlamenta atlaišanu, reducējas uz to, vai tur ir kaut kas bijis vai nav. Vai tas ir bijis vai nav. Bet stāsts ir viens. Jā. Pārbaudiet konkrēti manas sarunas ar Zatlēru – kādas bija sarunas. Un tad ir Zatlēra un viņam pietuvināto cilvēku saraksts ar KNAB pārstāvjiem un citiem iespējamiem, par ko es negribu neko vairāk izteikties. Pārbaudiet, un tad jūs sapratīsiet, kādā veidā tika plānota Saeimas atlaišana un kuri cilvēki patiesībā visu orķestrēja. Jums kā deputātam ir iespēja nākt ar iniciatīvu paplašināt šo konkrēto komisijas darbu ar mērķi noskaidrot, vai notika valsts nozagšana saistībā ar “Liepājas metalurgu”, ar bankas “Citadele” privatizāciju un tā tālāk, un tā joprojām. Tas ir jūsu rīcībā. Jūs man rādāt to vienu nosaukumu jūs to nosaukumu varat piekorigēt. Varat pārbaudīt arī VIENOTĪBAS, kā saka, visus darbus un nedarbus.”

A.Judins norāda: “Bet, es domāju, labāk pabeigsim šo izmeklēšanu un uzsāksim jaunu, nevis mēģināsim visu apvienot!”

I.Sudraba slēdz konkrēto dienaskārtības jautājumu. Informē par turpmākajām sēdēm, 6.novembra sēde tiks veltīta jautājumam par iespējamiem Satversmes pārkāpumiem saistībā ar masu informācijas līdzekļos ar šo lietu izskanējušo informāciju. Informē, ka 13; 14; 15.novembrī notiek Budžeta un finanšu (nodokļu) komisijas sēdes, savukārt, 20.novembris ir valsts brīvdiena.

A.Judins lūdz nosūtīt vēstuli Ordeņa kapitulam ar jautājumu: vai gadījumā, ja cilvēki ir nominēti valsts apbalvojumam, kapituls komunicē ar SAB, Drošības policiju un citām institūcijām saistībā ar kandidātiem.

I.Sudraba lūdz vēstules sagatavošanai A.Judinam iesniegt pamatojumu, kā komisijas darbu saistīt ar jautājumu Ordeņa kapitulam. Komisijas sēdi slēdz 13.27

Komisijas locekļi vienojas:

1. Nākamo komisijas sēdi rīkot 6.novembrī plkst.11.00.
2. 6.novembra sēdi veltīt jautājumam par iespējamiem Satversmes pārkāpumiem saistībā ar masu informācijas līdzekļos izskanējušo informāciju par “oligarhu sarunām”.

Komisijas priekšsēdētāja

Inguna Sudraba

Komisijas sekretārs

Mārtiņš Šics